

STORM DOOR 'T LIEF

Blijspel

PAUL COPPENS

&

FONS VINCK

STORM DOOR 'T LIEF

Blijspel van Paul Coppens & Fons Vinck

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel. 03/260.68.16

Dit werk mag slechts worden opgevoerd worden
na voorafgaande schriftelijke toelating van

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel. 03/260.68.16
E-mail info@almo.be
www.almo.be

waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

STORM DOOR 'T LIEF

Blijspel van Paul Coppens & Fons Vinck

PERONAGES: (6 d – 5 h) (in volgorde van opkomst)

Katie – opgewonden en bloednerveuze moeder van Marie
 Luc - onverstoorbare vader
 Oma – ondeugend en prettig gestoord
 Lotte – extravagante oudere zus van Marie
 Bertje – simpele jongen
 Marie – naïeve tuttebel
 Jennie – vriendin van Oma, ook ondeugend en prettig gestoord
 Octaaf – collega van Luc
 Maxime – haar lief
 Claire - moeder van Maxime
 Robert – vader van Maxime

DECOR

Huiskamer. Achteraan: open gedeelte naar de hall. De ene kant leidt naar de trap en de andere kant naar de voordeur. (in tekst de vermeldingen: hall/trap – hall/inkom)
 In de kamer zijn er twee deuren: een naar de keuken en een naar de tuin.
 In de huiskamer: een buffetkast, zetels (driezit, tweezit, eenzit). Tegen de kant de schommelstoel van oma en daarnaast nog een rieten zeteltje. Er staat een vrij groot salontafeltje en enkele bijzettafeltjes.

INHOUD

Het bescheiden huisgezinnetje van zenuwpees Katie en duivenmelker Luc is in hoogste staat van paraatheid wanneer Maxime, het lief van de jongste dochter Marie voor de eerste kennismaking op bezoek komt. Maar ook zijn ouders komen mee. Die mensen zijn van een heel andere stand. Zij zijn vermogend en wonen in een luxueuze villa. En nu gaat dat welgesteld gedistingeerd bezoek oog in oog komen te staan met deze eenvoudige mensen. Vooral Katie draaft zenuwachtig door het huis. Zij wil dat alles perfect verloopt. Maar dat is natuurlijk niet zo. Vader Luc weet niet hoe zich deftig te gedragen. Oma moeit zich met alles. De vriendin van oma komt net die dag voor haar wekelijkse koffieklets. Ook zij is ondeugend en prettig gestoord. Lotte, de extravagante zus, geeft te pas en te onpas haar ongezouten mening. Simpel Bertje, die al lang een oogje heeft op Marie, is ook van de partij en dan komt net die namiddag een eeuwige vrijgezel de lekkende kraan van de douche repareren.

Veel trammelant dus en het hele huis staat op stelten. Een storm woedt door het alledaags gezinnetje en dat allemaal door de komst van de rijke 'prins op het witte paard' van dochterlief.

Grappen en grollen, misverstanden, botsingen, malheurtjes... de storm raast door. Voor het publiek is het van meet af aan genieten van een lachbui-storm dat stilaan de vorm aanneemt van een schater-orkaan!

januari 2023

TAFEREEL 1

Luc zit in de zetel en is koortsachtig bezig met zijn gsm. Oma zit in haar schommelstoel. Katie komt behoorlijk opgewonden de kamer ingestormd.

KATIE Luc, hoe zit het? Weet gij al iets van die taart? *(Luc reageert niet)* Awel ja, ge moet niet antwoorden, zenne. Zit gij maar op uwe gsm te tokkelen. Als 't niet toktoktok op uw duivenkot is, is 't toktoktok op uwe gsm. Weer een stom spelleke zeker?

OMA Och kind, het is altijd hetzelfde met die mannen. Uwe pa was vergeten mij te komen ophalen toen we trouwden. We stonden daar schoon te blinken. Uren te laat in de kerk natuurlijk. En mijne blommeké had hij ook niet bij.

LUC Nee-e Katie, 'k ben-ik justekes nié met een spelleken bezig. 'k Ga bellen voor die taart *(tot oma)* En moeder, bemoeit u niet

OMA *(geprikeld)* Ah bon, ik ben een bemoeial. Jaja, ik weet het wel: ik ben hier te veel.

Ondertussen heeft Luc contact. Hij staat op en gaat achteraan staan bellen, we horen hem zachtjes murmelen.

KATIE Moeder alstublieft, Luc bedoelt dat niet zo. We zijn allemaal wat zenuwachtig nu dat ons Marie haar vriend zich komt voorstellen. En hij brengt zijn ouders mee.

OMA Pas op, ik bemoei er mij niet mee... maar ik vind dat toch maar raar.

KATIE Wat?

OMA Dat heb ik nu nog nooit geweten... Een meiske die haar lief voor de eerste keer meebrengt naar huis en zijn ouders komen al direct mee. En hij heeft dan nog zichzelf uitgenodigd. Dus heeft hij zich eigenlijk opgedrongen. Zeg nu zelf, da's toch geen manier van doen. Da's bijlange niet de gewone prottekool.

KATIE Prottekool? Protocol wilt ge zeggen.

OMA Awel ja.

KATIE Bwah, da's dat ze dat zo afgesproken hebben zeker.

LUC Zeg, wilt ge nu wat weten... Ze zegden daar in de winkel dat Bertje al een halfuur weg is met de taart.

KATIE Bertje? Aiaiai... Dan is die taart al zo plat als een vijg.

LUC Ik vraag mij af waar die nu zit.

- KATIE Hij heeft vroeger nog met pizza's rondgereden. En dan kwam hij in 't passant binnen en bleef hij hier maar zitten tetteren.
- OMA De mensen hun pizza was meer koud dan warm.
- LUC Moeder, 't is goed. Moeit er u niet mee.
- OMA (geïrriteerd) Hopla.
- LUC (wat stiller tot Katie) Uw moeder... da's niet te doen. Verleden week de vrijdag zat ik hier alleen met haar.
- OMA Amai, heeft die hier lopen zagen, zeg. Mijn oren tuiten er nog van.
- KATIE Dat komt ervan als ge op vrijdag een dag congé pakt. Ge weet dat ik dan een hele dag weg ben.
- LUC Moet dat nu echt, iedere vrijdag op stap met uw vriendin?
- KATIE Saskia en ik zijn al jaren de beste vriendinnen. We hebben lange tijd mekaar niet meer gezien en nu maken we daar een wekelijkse gewoonte van. Shoppen, terrasje, etentje.
- LUC 'k Zal-ik wel gaan werken.
- OMA En zagen als ge niet op uw duivenkot zit.
- LUC Zie, ze is daar weer. Uw moeder begint op mijn zenuwen te werken.
- KATIE En gij werkt op de mijn. En ga de taartplateau gereed zetten in de keuken. Die staat vanboven in de kast, ik kan er niet aan.

Luc haalt zijn schouders op en gaat af in keuken.

- OMA Pas op, ik wil er mij niet mee bemoeien... maar wij bakten onze taarten altijd zelf.
- KATIE Moeder, houdt gij nu eens efkes uwe mond.
- OMA Allee vooruit... ze spannen samen tegen mij. Maar 't is goed, ik zal zwijgen. Ik zal niks meer zeggen.
- KATIE We moeten een goede indruk maken op die jongen en zijn ouders. 't Schijnt dat hij van goed volk is. Hij was zeer beleefd tegen mij aan de telefoon.
- OMA Allee, hij belt naar u persoonlijk ook al.
- KATIE Awel ja, of het goed is dat hij kwam kennismaken.
- OMA Mèt zijn mamake en zijn papake... om zijn handje vast te houden.

Lotte op vanuit hall/trap. Zij is een extravagant personage. Een piercing in haar neus. 'Ontploft' haar. Ze draagt een gescheurde jeans en dito kledij.

- LOTTE Zeg, ons Marie zit nog altijd in 't bad. Die gaat daar kamperen zeker?
- KATIE Ons Marie wil er goed uitzien voor haar lief en zijn ouders. En ga u iets deftig aandoen.
- LOTTE Is dit niet goed misschien?
- KATIE Nee-e, da's niet goed. Ge zijt precies een dinges... een... een...
- LOTTE Zeg het maar. Spuw het eruit.
- OMA Een gebakken kalkoen maar dan half opgegeten.
- KATIE Ik wil niet dat die mensen u zo zien. Wat moeten zij niet denken van ons?
- OMA Dat ze bij de Zulu's terechtgekomen zijn, met de medicijnheks in 't midden van de schamele hut.
- LOTTE Oma, moet gij op uw kamer niet gaan kijken naar "Sturm der liebe"?
- OMA (begint te neuriën en zingt dan op haar eigen manier de tune van "Sturm der Liebe") Parapapapaam... Parapapapaam...
- LOTTE Luistert hé, ik ben niet zinnens om mij anders te gedragen omdat de één of andere snul van ons Marie hier komt aangespoeld.

Luc op uit keuken.

- LUC (bekijkt Lotte) Hola, is 't Halloween?
- LOTTE (kwaad) En nu is 't genoeg! (geeft Luc een tik tegen zijn arm)
- KATIE Stop daar mee!!! Lotte, naar uw kamer of ga in bad!!!
- LOTTE Ik kan niet. Ons Marie zit er al twee uur in.
- KATIE Ja, ge weet... ons Marie heeft liever een uitgebreid ligbad dan dat ze de douche gebruikt.
- LUC Zet er u bij. Ik heb nog een paar zwemeendjes.
- KATIE Ik ga eens kijken bij Marie. (af hall/trap)
- LOTTE En wat valt er zo aan mij te ruiken?
- LUC Precies stinkende kaas.
- LOTTE (kwaad) Hier zie! Da's een belegen boerenkaas! (geeft hem een flinke mep tegen zijn arm)
- OMA (giechelend) Zolang ge maar niet op zijn neus mept, want dan kan er gesmolten mozzarellakaas uitdruppen.

Lotte kwaad af hall/trap.

Er wordt gebeld.

OMA De bel belt.

Luc gaat opendoen, af in hall/inkom.

LUC *(off hall)* Ah, Bertje, kom binnen. *(op met Bertje die doos met taart draagt)* Eindelijk hé jong. *(kijkt nu naar de doos, die is krom en scheef en aangesmeerd)* Zeg maar... wat is dat? Die doos is kapot. En al die crème-fraîche is er precies uitgespoten.

BERTJE Klein malheurke, Luc, klein malheurke.

LUC Klein malheurke? Ik peins dat ons Katie dat een ferm gròòt malheur zal vinden.

OMA *(schalks)* Een wreed accident. Dat komt ze nooit meer te boven.

BERTJE Jamaar... 't was mijn fout niet hé.

OMA Zal wel niet. Zoals gewoonlijk.

BERTJE Er riep iemand op mij en door om te kijken had ik die gracht niet gezien. Vlam! Met mijn klikken en klakken daarin, met velo en al. En als ik eruit kroop lag die doos nog beneden. Ik weer naar beneden. Glijd ik met die doos in mijn handen toch niet weer in die gracht zeker.

LUC *(bekijkt de doos)* Allee, beziet dat.

BERTJE 't Is alleen maar die doos die aangesmeerd is.

LUC Aangesmeerd? Ze zit onder de crème-fraîche.

BERTJE We kunnen ze op een talloor leggen. Hier zie... Het deksel moet eraf, want dat plakt tegen de taart. *(zet doos op salontafeltje, scheurt deksel eraf en legt het in de zetel. De taart zelf krijgen we niet te zien)*

LUC Dat gij dat weer moet tegenkomen. Allee kom, we gaan er mee metselen. *(neemt de doos op)*

BERTJE Waar is Marie?

LUC Ze ligt al een hele dag in 't bad te weken. *(af met doos in keuken)*

OMA Subiet groeien er zwemvliezen tussen haar tenen.

BERTJE *(staart dromerig voor zich uit, met een wellustige zucht)* Marie...

OMA Voilà, 't is weer van dat. Hij moet nog maar aan haar denken of hij zweeft op slag naar de zevende hemel.

BERTJE *(we zien duidelijk dat hij begint te dagdromen)* Marie... *(langgerekt, bijna zingend)* Ma...ma-a... ma-a...aa-aa....rie-ie-ieke.

Lichtverandering. Droomlicht en dito muziek. Marie komt als een ballerina naar Bertje toe. Alles gebeurt in slow motion. Zij omhelst hem en hij moet traag achteruit. Dan kust zij hem en "zweeft" weer weg. Hij zweeft haar even achterna. Op dat ogenblik:

LUC *(off, vanuit keuken, roept)* Zeg waar blijft jij?!!!

De betovering is op slag gebroken. Het licht is weer normaal. Bertje kijkt verdwaasd en zuchtend rond.

OMA Lap! En hij kwam nu juist dicht bij zijn hoogtepunt. Zijne piek. 'k Zie het aan 't wit van zijn ogen.

Bertje af keuken.
De bel gaat.

OMA De bel belt.

Katie komt opgestormd vanuit hall/trap, ze springt van de zenuwen de kamer rond.

KATIE Ze zijn te vroeg! Ze zijn te vroeg! Dat trekt er toch niet op! Dat kan toch niet! Wie doet dat nu! Ze zijn te vroeg!

OMA *(bekijkt de rondspringende Katie)* Hebt jij in een mierenest gelegen?

KATIE Ze zijn te vroeg! Wij zijn bijlange nog niet gereed! Ze zijn te vroeg! *(naar hall roept naar boven)* Marie!!!! Marie!!!

OMA Ze hoort u niet. Haar oren zitten zeker nog een uur vol zeepsop.

KATIE *(weer de kamer in, helemaal overstuurd)* Ze zijn te vroeg!!!

OMA Uw plaat blijft hangen

Er wordt opnieuw gebeld.

OMA De bel belt. Nu rinkelt ze.

KATIE *(schrikt, volle paniek)* Héé!!! Ze zijn daar!!!

OMA Zoudt ge niet gaan opendoen? Subiet zijn ze te laat.

KATIE Ja... euh... ik ga opendoen... *(haalt diep adem, concentreert zich, af hall/inkom. Stemmen achter. Katie weer op met Jennie.)* Ooh.... Euh... *(is nog aan het bekomen)* Ah! 't Is Jennie begot! Jennie! 't Zijt jij het... Jennie... Jennie... Jennie toch... haha..

JENNIE Gaat het wel? Ge zijt zo... opgewonden.

OMA Ze heeft een bellende-bel-fobie. Als die gaat begint ze te flippen.

KATIE Neenee... euh... *(zucht van opluchting, tot zichzelf)* 't Is Jennie maar. Ik dacht... 't Is 't lief van ons Marie.

- JENNIE Ah neen, 't is voor uw moeder hé Katieke. Ge weet toch dat 't woensdag is en dat we dan onze koffieklets hebben.
- KATIE Oh ja...ja... koffie... en klets...ja...juist. (komt weer tot zichzelf) Maar vandaag is dat moeilijk.
- JENNIE Ah ja?
- OMA Heel 't kot staat hier kop over kloten.
- JENNIE Oei.
- KATIE (zenuwachtig) Ons Marie verwacht voor de eerste keer haar lief met zijn ouders.
- JENNIE Allee gij. Tiens, ons Marieke gaat trouwen. Wie had dat gedacht.
- KATIE Néé, ze gaat niet trouwen!
- JENNIE Gaat ze samenwonen? Nu al? Er is toch niks op komst?
- KATIE Néé begot! Ze kent hem nog maar juist.
- OMA Dat kan al genoeg zijn. (ondeugend quitig) Hé Jennie... weet ge 't nog? In onze tijd...
- JENNIE Op een rappeke. Gelijk de kiekens... tsjip tsjip en 't was gedaan. (beiden lachen hartelijk)
- KATIE (nog steeds zenuwachtig) Sorry Jennie, ik zou liever hebben dat ge morgen komt.
- OMA Niks van! Dat zal niet pakken.
- KATIE Moeder alstublieft! Straks komen die mensen en gij gaat hier wat zitten kletsen en zeveren over vroeger.
- OMA Dat is hier nog altijd mijn huis hé. Zet u, Jennie.
- Jennie wil in rieten zeteltje naast Oma gaan zitten maar Katie sleurt haar recht.
- KATIE Neen zeg ik! Vandaag niet!
- OMA En ik zeg dat ze gaat zitten. Jennie zit!
- Zelfde spel als hierboven. Luc op met Bertje.
- LUC Zeg, wat is dat hier voor kabaal? Dat is hier precies een circus.
- OMA Een cirk, zeg dat wel. 'k Heb het hier nog niet anders geweten. En nu is 't juist de zeteldans... op en neer... op en neer. (Oma en Jennie lachen hartelijk, Jennie blijft nu wel recht staan)
- KATIE Luc, wat doet Bertje hier?!

- BERTJE Awel, ik heb de taart gebracht hé Katie. 't Is een zeer speciale maar...
- LUC (vlug) Ze staat in de frigo.
- KATIE Maar al dat volk hier! Dat kan toch niet! Pas op, ik heb niks tegen u hé Bertje...
- OMA Wat is dan uw probleem? Dat geneert toch niet.
- KATIE (neemt Bertje bij de arm) Bertje, bedankt dat gij die taart gebracht hebt. (grijpt nu Jennie bij de arm) En Jennie, kom morgen eens terug. (ze sleurt beiden weg)
- OMA (staat recht) En ik zeg dat ze blijft! (grijpt Jennie bij de andere arm)
- LUC En Bertje ook. (grijpt Bertje bij de andere arm)
- Luc sleurt aan Bertje. Oma trekt aan Jennie zodat ze met vijf aan het sleuren zijn. Katie in het midden. Op dat ogenblik gaat de bel.
- OMA De bel belt!!!
- Oma en Luc laten los en ze tuimelen allemaal achteruit. Katie valt echter in de zetel op het deksel van de besmeurde doos.
- KATIE Ze zijn daar al!!! (vliegt recht) En wat doet dat deksel hier!!! Subiet is mijn kleed aangesmeerd.
- BERTJE Oei, dat is van die taart. (neemt deksel uit de zetel, bukt zich om naar achterwerk van Katie te kijken) Maar ik zie toch gene crème fraîche hangen tegen uw achterwerk.
- OMA Uw gat heeft chance.
- KATIE (schreeuwt) Maakt dat ge weg zijt met die vuiligheid!
- BERTJE Er hangt nog wat op. Zonde. (terwijl hij weggaat, schraapt hij met zijn vinger de crème-fraîche van het deksel, likt zijn vinger af. Af in keuken)
- Er wordt weer gebeld.
- OMA En de bel belt maar verder!!! Ze doet overuren!
- KATIE Maar dat is veel te vroeg! Zij gingen hier maar zijn binnen een halfuur.
- JENNIE Met een man weet ge nooit.
- OMA Goedele Liekens heeft gezegd dat er veel mannen te vroeg komen. (ze giert het samen met Jennie uit)
- KATIE Weg!!! Allemaal wèg!!!
- JENNIE Waar naartoe?

- KATIE Bùiten!
- OMA Niks van!
- KATIE Ga dan in de keuken zitten. Ik wil niet dat jullie twee hier constant op alles te pas en te onpas commentaar geven
- OMA *(gaat in haar schommelstoel zitten)* Wij blijven wij schoon zitten hé Jennie. Kom zet u. *(Jennie gaat in rieten zeteltje naast Oma zitten)* Wij zullen braaf zijn en ons nergens mee bemoeien.
- JENNIE En we geven gene kik. *(Oma en Jennie kijken elkaar giechelend aan)*
- De bel gaat opnieuw.*
- LUC Ik ga opendoen.
- Oma en Jennie gaan overdreven "plechtig" zitten. Armen gekruist als kleine kinderen. Katie gaat ook zitten, zenuwachtig. Ze weet niet goed welke houding aan te nemen. Luc weer op met Octaaf die een materiaalcoffer draagt. Hij is sjofel gekleed. Octaaf stottert.*
- LUC 't Is Octaaf.
- Ze staren Octaaf verbaasd aan.*
- OMA Is dat nu Marie haar lief?
- LUC Maar bijlange niet. En moeder, moeit u niet. Octaaf komt eens kijken naar die kraan in de badkamer.
- OCTAAF Een g...g...goe...goe...goeiendag. 't Schijnt dat er hier pro... pro...pro... problemen zijn met uw kra...kraan. Dat ze zo aan 't dru... druppen is.
- JENNIE *(giechelend tot Oma, maar luid genoeg)* Is Luc zijn kraantje aan 't druppen?
- OMA Hier zijn er een paar aan 't flippen in plaats van aan 't druppen. *(ze vinden het natuurlijk amusant)*
- KATIE Het is onze doucheknop die mankeert. Maar dat was toch morgen dat ge kwam kijken?
- OCTAAF Ja, maar ik was hier in de ge...ge...geburen en ik dacht ik spr... spr...spr...spring maar binnen. Ik ka... ka... ka...
- JENNIE Kaka gedaan?
- OCTAAF ...kan da evengoed nu d...d...doen.
- KATIE *(springt paniekerig recht)* Maar dat gaat niet! Dat gaat niet!
- LUC Dat zal niet lang duren. Octaaf is mijne collega op 't werk. Hij woont een eind van hier. En nu moest hij hier juist in de buurt zijn. 't Is voor hem dan toch gemakkelijk om dat gauw in 't passant te komen doen zeker. En hij doet dat na zijn uren.

OMA In 't zwart allee.

OCTAAF To... to...to...

JENNIE Een tote?

OCTAAF ... to... toch voor een a... a... appel en een ei.

LUC Voilà! Dan kunt ge hem nu toch niet wegsturen?

JENNIE Jammaar, daar moet ge mee oppassen, zenne. Mijn broer is gepakt omdat hij eens in 't zwart ging...

KATIE Jennie, zwijgt!

JENNIE ... witkalken.

KATIE Meneer Octaaf, dat is heel vriendelijk dat ge eens passeert, maar we verwachten hoog bezoek.

OMA Héél hoog. Ons Marie heeft een lief en we zijn wreed curieus wat voor vlees dat we hier in de kuip gaan krijgen.

JENNIE Want 't één vlees is 't ander niet hé.

LUC Kom Octaaf, 't is langs hier. (af met Octaaf in hall/trap)

KATIE Moeder, moest ge dat nu zo zeggen?

OMA Hoe moet ik het anders zeggen? Ze heeft een scharrel opgedaan. Eindelijk... dat ze van 't straat geraakt.

Plots horen we een verschrikkelijke kreet van Marie. Ze kijken allen op.

KATIE (opgeschrikt) Is dat ons Marie?!

JENNIE Octaaf zal 't niet zijn, die schreeuwt met sno...sno... snokken.

Octaaf en Luc komen in paniek opgelopen vanuit hall/trap.

KATIE Wat is er gebeurd? Dat was ons Marie.

LUC We gingen kijken naar die douche... maar ons Marie... die was juist uit 't bad gestapt.

OCTAAF (zet zijn materiaalkoffer neer, helemaal ontdaan) Da...da...da...da...

JENNIE Dada? Zijt ge al weg?

OCTAAF Da was ver... verschieten.

KATIE 't Is proper! Dat meiske staat daar helemaal.... (verbijsterd) Oooh!!!

OMA Helegans bloot.

- JENNIE Barvoets tot aan hare kop.
- KATIE Luc, zijde gij nu zo een onbeschofte beer dat ge niet eerst geklopt hebt?!
- LUC Ik dacht dat zij al lang uit de badkamer was en in haar kamer zich aan het aankleden.
- KATIE En ge liet hem eerst binnengaan.
- LUC Ik zei 'hier is 't' en hij deed de deur open.
- OMA En hij had uitzicht op beschermd natuurgebied.
- OCTAAF (weet niet waar hij het heeft) Zo ve...ve...verschieten. Mijn ha...ha.. hart boe...boe...boe...boe..
- JENNIE Gaat ge spoken?
- OCTAAF ...boenkt er nog ge...ge...geweldig van. (hand tegen zijn hart) Ik voe...voe...voel dat hier no...no..nogal.
- OMA Ge hebt toch gene pacemaker?
- Marie op van uit hall/trap. Ze is in badjas. Ze heeft ook een natte badmuts op.
- MARIE (razend) Hoe durft gij?!!! Gij vuile seksmaniak! Mij komen bekluren terwijl ik in bad zit.
- OCTAAF Ge... wa...wa...wa...waart er al uit.
- MARIE Da's nog veel slechter!!!
- OCTAAF Ik heb ni...ni...ni...niks ge...ge...gezien. Ge deed zz...zz...zz....zò. (houdt zijn ene arm voor zijn borst en een hand voor zijn kruis)
- MARIE Maar niet op slag. Ik was efkes... helegans...
- OCTAAF Jaja, maar hé...hé..hé...héél efkes.
- MARIE Dat was genoeg!
- KATIE (razend tot Luc) Ziet ge nu wat voor vies manneke ge hier binnen gebracht hebt
- LUC Dat was niet expres hé. Dat was een misverstand. En daarbij, ze moet zij maar niet zo lang in de badkamer zitten.
- MARIE Ah, 't is dan nog mijn fout ook!
- LUC Ge zit daar al een halve dag in de badkamer. Ik dacht dat gij al lang...och...foert! 't Is een misverstand en 't is gepasseerd. Voilà. Ge moet daar niet zo een spel van maken.

OCTAAF En ik be...be...ben het al ver...ver...vergeten hoe scho...scho... schoon ge da...da...daar stond ik al uw glo...glo... glorie.

MARIE Het idee alleen al dat ik nu poedelnaakt op die viezerik zijn netvliesen gebrand sta.

OCTAAF 'k Zal er va... va... vanavond oo... oo.. oo...

JENNIE Hosanna!?

OCTAAF ...oogdruppls i...i... in doen.

Bertje op uit keuken. Kijkt verliefd naar Marie.

BERTJE Ah... Marieke... ge ziet er goed uit. Zo in uwe... ik bedoel...in uw badjas.

MARIE En als gij met mij komt lachen kunt ge een paar meppen krijgen!

BERTJE (geschrokken) Maar allee... Marieke..

MARIE Ik had beter nog in 't bad onder water met veel schuim gelegen, dan had hij mij zo niet gezien.

OMA Toch de details niet.

JENNIE Van onder water gesproken... wete gij welk beest 't langst onder water kan blijven? Een krokodil. Of was 't nu een nijlpaard? Ik heb dat eens gelezen.

MARIE (kwaad roepend) Ik ben geen nijlpaard hé!

OMA Lap, ze heeft het weer verkeerd verstaan.

BERTJE En hoelang kan een nijlpaard dan onder water blijven? (hij krijgt een mep tegen zijn arm van Marie)

LUC Enfin, 't is een spijtig voorval, maar nu zand erover. Iedereen is wat verschoten. Kom Octaaf, we gaan een druppel drinken om te bekomen. Daarna kunt ge de doucheknop doen. Komt gij ook maar mee, Bertje.

BERTJE Dat sla ik niet af.

LUC En voor u, Octaaf, een driedubbele. Ge hebt het nodig.

OCTAAF Mè... mè...mè...

JENNIE Memmen? Hij kan maar niet zwijgen over die verschijning daarjuist.

OCTAAF ... Merci.

Luc met Bertje en Octaaf a f in de keuken.

MARIE En ik ga mij aankleden, maar 'k weet nog niet goed wat ik nu eigenlijk ga aantrekken

KATIE Wacht, ik ga mee. (streng gebiedend) Moeder, als ze bellen, gij niet opendoen hé. Niét opendoen! In geen geval!

OMA (staat recht) Jamaar, hoe geraken ze dan binnen?

KATIE Ge moet mij komen roepen.

JENNIE (staat ook recht) Dan staan die mensen aan de deur zo lang te wachten.

KATIE Moeit gij u niet!

OMA Ze heeft wel gelijk.

KATIE (springt bijna uit haar vel) Zie... die twee maken mij zot! (tot Oma en Jennie, gebiedend) Luistert goed hé... jullie twee onverbeterlijke ratelkousen... Jullie doen niét open! Niét hé! Verstaan?! Daar kan niks goed van komen. (met nadruk, traag en met de nodige bewegingen) Jullie-doen-niét-open!!!!

Katie en Marie af hall/trap.

Oma en Jennie bekijken elkaar eens. Glimlachen geniepig en al met voorpret.

OMA En als de bel belt.... (samen met Jennie, met nadruk op dezelfde manier als Katie) ... doen-wij-wèl-open!!!

Black out.

TAFEREEL 2

Een minuut later.

Oma zit weer in haar schommelstoel. Jennie ernaast in rieten zeteltje.

- JENNIE Amai, Katie is precies goèd over haar toeren.
- OMA Dat is ze nogal rap de laatste tijd.
- JENNIE Ze is echt tureluurs aan het doen. 't Is precies koninklijk bezoek dat ze verwacht. Onze Flip met zijn Matille.
- OMA Wij niet mogen opendoen zeker als er zulk speciaal volk komt. Ja tarara.
- JENNIE Noo weei-e (= no way). Wij kunnen die mensen toch ook ontvangen. Wij zijn er galant genoeg voor.
- OMA 't Schijnt dat het rijk volk is. Marie zegt dat ze in een chique villa in Knokke wonen en dat zijn moeder van dat bekakt Frans klapt.
- JENNIE Bekakt Frans? En in een villa in Knokke? Oeioeioei... houdt u dan maar vast. Dan zijn 't van-tien-negen pretentineneuze blageurs met veel kak aan hun gat.
- OMA (verbetert) Pretentieuze, Jennie. Pretentieuze blageurs.
- JENNIE Ik zeg het toch.
- OMA Ik moet er al niet van hebben en ik heb ze nog niet gezien.
- JENNIE 't Is nu te hopen dat ze aanbellen als Katie hier nog niet is.
- OMA (met binnenpret) Ik leg er ook al mijn boontjes op te week.
- JENNIE Laat ze maar komen. (wrijft popelend in haar handen) Bekakt Frans? Awel, ik ga dat ook klappen. Familie chichi.... qu'est ce que vous gescheet?
- OMA Ik ben eens curieus.
- JENNIE Zeg, maar... dat rijk sjiek volk.... die haaie sossisenteit....
- OMA (verbetert) Society... high society.
- JENNIE Ik zeg het toch.
- OMA Wat is daarmee?
- JENNIE Dat is toch niks voor Marie?
- OMA Bah neen 't gij. En voor mij ook niet. Wij zijn simpele mensen en wij hebben al die gestes niet vandoen.

JENNIE Hoe heet die jongen?

OMA Maxime.

JENNIE (proest het uit) Maxime?! Maxime!!! Typisch voor zulk volk. Allee vooruit, Marie en Maxime! M & M's.

OMA 't Is dat meisje haar eerste lief. Ze heeft niks-noppes ervaring met 't kiezen van een lief.

JENNIE Bij die stijfdeftige meute gaat dat kind zich nooit thuis voelen.

OMA Als ze veel tralala op hebben zullen wij ze eens rap op hun plaats zetten.

JENNIE Zijt daar maar zeker van.

OMA Katie zal nog blij zijn dat wij ze hebben binnengelaten en hen op onze manier met de nodige honneurs hebben verwelkomd.

JENNIE We gaan er wat mee rammelen. Goe geweten. Bekakt Frans... je m'en fous ! Dat past niet in dit huis. En zeker niet als wij hier zijn.

OMA Alhoewel.... Langs de andere kant... Misschien vallen die mensen nog mee.

JENNIE 'k Weet niet, zenne... 'k heb zo'n voorgevoel, surtout in mijne kromme teen.

OMA Als ze vriendelijk zijn en ze zich gedragen zoals wij...

JENNIE Eenvoudig. Sober. Nederig. Pretentieloos.

OMA Als ze zo zijn zullen we ons aanpassen.

JENNIE We zullen niet anders kunnen. Maar dat zou wel spijtig zijn.

OMA 'k Weet het, gij doet gaarne contrarie.

JENNIE En gij niet zeker.

OMA Bwah... ik rammel er soms eens graag mee.

JENNIE Zeg, die Octaaf ziet er mij ook een speciale uit.

OMA Och mens, dat is een collega van Luc. Dat zegt al genoeg. Ze werken aan 't stad. Enfin... 'werken'... Ze zijn lijfelijk aanwezig. Wete gij dat ze daar geen planten meer in hun bureau mogen zetten.

JENNIE Ah neen?

OMA Dat is niet gezond in een slaapkamer. (ze lachen) En ze moeten allemaal een lange plastron dragen.

JENNIE Voor wat?

- OMA Als ze in slaap vallen steken ze die plastron tussen hun schuif. Dan kunnen ze niet achterovervallen. (demonstreert dit en snurkt, ze lachen hartelijk)
- JENNIE Oei... mijn voeten doen zeer. Ik ga efkes mijn schoenen uitdoen. (wat ze ook doet)
- OMA Hebt ge ons Marie haar gezicht gezien toen gij dat zei over die krokodil en dat nijlpaard?
- JENNIE Ze zal mij dat toch niet kwalijk pakken, zeker? Dat was niet op haar bedoeld hé.
- OMA Maar die snapt dat niet. Ons Marie snapt niks. Een braaf kind, maar ge moet er wat geduld mee hebben. Haar euro valt altijd wat laat. Ik heb toch nogal een familie, zenne.
- JENNIE Ik denk dat Jasper nog de slimste is van allemaal.
- OMA (zucht) Ja... onze Jasper... Wilt ge nu wat weten... hij is een tijd geleden uit de kast gekomen.
- JENNIE Zat hij daar in opgesloten?
- OMA Maar nee-e... verstaat gij dat nu niet? Iemand die uit de kast komt...
- JENNIE Om iemand te doen verschieten of wa?
- OMA Ja, ik was verschoten en Katie ook. Maar bon, 't is nu zo. We moeten dat accepteren. (wanneer Jennie haar met grote ogen aankijkt) Hij is van de andere kant, verstade?
- JENNIE (zit Oma aan te gappen) Wat wilt ge zeggen? Van over 't water? Van de andere kant van 't stad?
- OMA Maar allee, Jennie. Snapt gij dat dan niet? Zò achterlijk zijt gij nu toch ook niet.
- JENNIE Wa?
- OMA Zeg, nu begint gij zoals ons Marie.
- JENNIE Hoe?
- OMA Onze Jasper steekt het goed weg. Maar nu dat ik het weet, let ik op zijn maniertjes. Maar ge ziet het eigenlijk feitelijk niet aan hem. Hij heeft zo een voorzichtig stappeke, dat wel. Soms... niet altijd... alleen als ik er speciaal op let valt mij dat op. Ik fixeer mij dan op zijn derrière als hij stapt, verstade? (Jennie blijft haar met grote ogen aankijken) Allee kijkt... (staat recht, geeft een demonstratie) Ge hebt een voorkant en een achterkant... (draait wat met haar bips) Pas op, ik overdrijf nu wel wat.

- JENNIE *(snapt het nu)* Aah! Van dié andere kant!
- OMA Eindelijk.
- JENNIE Ik zal ook eens op zijn kont letten als ik hem zie.
- OMA Onze Jasper ziet ge hier niet veel. Die kan niet binnenzitten. Moet altijd in de openlucht zijn, de natuur in. Hij is vrijwilliger bij Natuurpunt. En als hij al eens thuis is zit hij in de hof. Helemaal vanachter heeft hij een vogelkijkhut gemaakt. Ah ja, want achter onzen hof is er een natuurgebied en daar broeden veel vogels.
- JENNIE Ja, ons Heer moet van alles zijn getal hebben.
- OMA En eigenlijk is Jasper nog de beste. Allee, pak nu mijn dochter, ons Katie. Die loopt hier rond als een kiekeu zonder kop die niet meer weet waar ze haar eieren moet leggen. Luc die is meer met zijn duiven bezig dan met zijn vrouw. Ons Lotte heeft precies een paar keer te veel op de paardenmolen gezeten en dan ben ik de bemoeial en ben ik de zotte oma.
- JENNIE Ja, 't is hier wel een huishouden van 't halvedrie donker.
- OMA En vandaag loopt het hier nog meer schots en scheef.
- JENNIE *(giechelend)* Ik vind dat juist amusant. Dan ben ik pas in mijn nopjes.
- Octaaf op uit de keuken.*
- OCTAAF Diene dru... dru...dru...druppel heeft mij g...g...goe ge...gedaan. *(neemt zijn materiaal koffer)*
- JENNIE Al bekomen? Zijn de sterrekes weg uit uw ogen van die onbedekte verschijning? Onbedekt en onbevlekt... ah ja, ze had zich juist gewassen.
- OMA Of waren het geen sterrekes maar snoepkes? Van die suikeren O.L.Vrouwkes?
- JENNIE Of M&M's.
- OMA Wat gaat ge nu thuis tegen uw vrouw zeggen? Zal ze niet jaloers zijn?
- OCTAAF Ik be... be... ben nie ge... ge...trouwd. Ik ge... ge... ge...geraak aan geen vr...vr...vrouw.
- JENNIE Oei, vallen de vrouwkes niet voor uw charmes?
- OCTAAF Ik... pei...pei...peins 't nie.
- OMA Hoe komt het?
- OCTAAF Ik ba...ba... ba... ba... babbel te veel.
- OMA Maar jongen toch. Spijtig voor u. Ik zou anders wèl voor u vallen.

OCTAAF *(trekt grote ogen, brede glimlach, geraakt nu zeker niet uit zijn woorden)* Ser... ser...ser... ser...

JENNIE Een serre? Kweekt jij tomaten?

OCTAAF ... Ser... serieus?

OMA 't Is te zeggen... Moest ik veel jonger geweest zijn.

JENNIE Gij ging niet uit haar handen.

OCTAAF Da... da... da...doe...doe... doet mij ie... iets.

OMA Maar 't lot heeft er anders over beslist.

OCTAAF *(monstert Oma nog eens goed, lacht lief naar haar)* Euh.... Allee... Ik ga d'er eens i....i...invliegen. Dat 't ra.. rap gedaan is. *(af hall/trap)*

JENNIE 't Is te hopen dat hij vlotter werkt als klapt.

Er wordt gebeld

OMA De bel belt!

JENNIE *(springt recht)* Ze zijn daar. Doet open.

OMA Wat moet ik zeggen om direct op dreef te komen?

JENNIE Zeg dat ze hier in 't midden van de jungle gedropt zijn.

OMA Ja, een jungle vol springende apen. Bonobo's... die soort zullen ze 't best kennen.

JENNIE En dan nog in een storm ook. En dat allemaal omdat 't lief komt. 't Is precies ons feuilleton... "Sturm der liebe"

OMA Hier is 't "Sturm dèr 't lief". *(af hall/inkom)*

JENNIE Dat gaat hier plezant worden. 'k Voel het aan mijne kromme teen. *(kijkt naar haar voeten)* Oei, ik moet mijn schoenen nog aan doen. *(bukt zich maar krijgt daardoor draaiing)* Oesje... zie, als ik mij durf bukken begint dat te draaien.

Jennie steunt met haar beide handen op het salontafeltje zodat ze met haar bips omhoog naar de inkom staat.

OMA *(op uit hall/inkom, tot de bezoeken die haar volgen)* Pas op voor de gevaren van deze brousse.

Op dat ogenblik komt Oma op met Maxime en zijn ouders. Robert is een stijve hark en Claire is heel hautain. Dat hoor je vooral aan het frans accent. Het zijn duidelijk lieden uit de hogere klasse. Ze kijken verwonderd naar het achterste van Jennie.

ROBERT *(kijkt met grote ogen naar het draaiende achterwerk van Jennie)* Holala.

CLAIRE *(verbijsterd)* Huhum!

JENNIE *(probeert nu met haar ene hand haar schoenen aan te doen, nog steeds gebukt, haar ander hand steunend op salontafeltje. Daarbij wiegt ze nogal opvallend met haar achterwerk, kijkt even om)* Welgekomen in de jun... ik bedoel: in huisje Weltevree.

Jennie maakt er al meteen een zot spelletje van. We zien dat ze er volop van geniet.

ROBERT Wat een wulpse buiging als verwelkoming.

CLAIRE *(gedegouteerd, franse tongval)* Is dat hier de gewoon?

JENNIE *(spreekt nu ook met franse tongval, overdrijft natuurlijk)* Excusé-e moi, maar er is iets in mijn ruk geskoot. 't Verskot. Help mij eens droit of deboet of wat is't?

CLAIRE Parlez-vous aussi français? Kij ook francophone?

JENNIE Franke Fons?

CLAIRE Uit Wallonie?

JENNIE Nonnonnon... je parle français met haar op. En als hobby. Ik ben bij een Franke Fons-club. Allee, hoe zit dat hier? Komt de hulpdienst nok?

MAXIME Jaja, natuurlijk. *(Maxime komt haar helpen)*

JENNIE Merci monne ami. Voorzichtig... prudence hé, prudence. *(Maxime helpt haar in de rieten zetel die ze aanwijst, ze kreunt overdreven)* Ooooooh... en in 't frans : ooooooh.

ROBERT *(kijkt naar de twee oudjes)* En wie is de oma?

Oma wil antwoorden, maar Jennie is haar voor.

JENNIE Moi! Maar zoals ik mij nu voel... de betbetbetover-grandemeire.

MAXIME Amai, dan ziet gij er nog goed geconserveerd uit.

JENNIE Ik heb gezegd: zoals ik mij voël hé gast.

MAXIME Ah ja... euh... Ah... en dat is dan tante Florence. *(doelt Oma)* Marie sprak altijd over u.

OMA *(even in de war)* Euh?... Doet ze? Ah maar ja... over wat klapt gij anders als ge met uw lief in uw armen ligt. Over tante Florence nietwaar.

Katie op. Ze ziet dat de gasten er al zijn en schrikt; deinst achteruit.

KATIE Heeiik!!! *(slaat haar handen voor haar mond)*

De anderen kijken verbaasd naar haar.

- OMA *(tot de bezoekers)* Er niet op letten. Zo komt ze altijd binnen.
- KATIE *(zeer zenuwachtig)* Ha, wie we hier hebben! Meneer en madam Kwik.
- CLAIRE Non non, 't is niet Kwik, maar Kwieke. Avec lange ie en een dof 'e' erakter.
- KATIE Ja... euh... Kwiieekeuh. *(handdruk)* En Maxime zeker? *(nervus)* Welkom allemaal... euh... welkom... welkom... *(kijkt venijnig naar Oma)* Mijn moeder heeft u binnen gelaten zie ik.
- CLAIRE *(doelt Jennie)* Oui, maar zij sukkel met haar ruk.
- KATIE Ha ja? Sinds wanneer?
- CLAIRE Het is er juste ingeskoot. Ge moet dat niet onderskat.
- KATIE *(tot Oma)* Zo ineens?
- JENNIE Maar 't zal wel gaan. Bienne sure.
- KATIE Ik vroeg dat niet aan u hé. *(tot Oma)* Hoe is dat dan gekomen?

Oma wil antwoorden, maar Jennie is haar voor.

- JENNIE *(met overdreven frans accent)* Awel écoute. Door mij met een ruk te buk skoot het in mijn ruk. Compris? Dus door die buk met ruk is ruk stuk. Mais dat skiet er wel weer uit. De ene keer is dat daar en l'autere fois is dat weer parti. Dat is comme met den amour. *(lacht en maakt daarbij de nodige geste)*
- OMA *(doet natuurlijk ook mee, komt naast Jennie staan)* Op en af. *(tot Robert)* We mogen toch eens lachen ook hé meneer Kwik.
- ROBERT *(verbetert)* Kwieke. Lange ie, doffe 'e'.

De drie bezoekers staan er maar ongemakkelijk bij.

- KATIE *(bij Oma en Jennie)* Zeg, wat is dat met jullie twee?
- OMA We doen ons best om die mensen zich op hun gemak te laten voelen. Maar gij, zenuwpees... gij gaat ze horendol maken als ge zo voortdoet.
- KATIE Ja, 't is goed. Ga Marie roepen want die is op van de zenuwen.
- ROBERT Onze Maxime ook, madam.
- OMA Iederéén precies. Da's diene 'sturm'

Oma en Jennie af hall/trap. Maxime lacht ongemakkelijk als Katie hem aankijkt.

- MAXIME Hihi... euh... aangenaam... euh...

KATIE Maar ga toch zitten. *(probeert nu deftig te praten in overdreven schoon Nederlands.)* Neem plaats en wees gezeten. *(ze gaan nerveus zitten, stilte)* Euh... ons Marie... euh... ze zal gaan komen. Ze zal zo meteen deze kamer betreden... En... euh... dan... euh... wel, dan ziet ge ze, nietwaar. Dan kunt u haar... 'aanschouwen'.

Opnieuw een ongemakkelijke stilte. Ze knikken vriendelijk naar elkaar. Een geforceerd lachje.

MAXIME *(weet niet wat zeggen, knikkend)* Vandaag is het... euh... vandaag.

Nieuwe onwennige stilte. Claire kijkt de kamer rond. Het is duidelijk aan haar te zien dat ze het maar minnetjes vind.

ROBERT *(om het ijs te breken)* Onze Maxime is geslaagd in zijn examen voor technisch ingenieur.

KATIE *(knikt)* Technisch... goed zo.

MAXIME *(heel gewichtig)* Ik ben de trotse bezitter van een defig diploma.

KATIE Allee proficiat... Euh... Mijn innige....gelukwensen.

CLAIRE Oui oui, onze Maxime is een knap bol.

KATIE Hartstikke... tof.

CLAIRE En onze Lisa heeft haar master bekom en mak begin als hoofd in een grand bedrijf. Ook knap bol, notre Lisa.

KATIE Nou nou nou... Een knappe-bollen-familie dus. Heerlijk... gaaf.

CLAIRE En welke hoke studies doet Marie? Zit zij ook op de unief?

KATIE Euh... Ons Marie werkt al. *(zoekt naar de juiste gewichtige woorden)* Ze... presteert intens... bijzonder sterk.... In hoge mate... op de arbeidsmarkt.

ROBERT Ah, dat is zeer goed. En in welke sector?

KATIE Wat wilt ge zeg...euh... Hoe bedoelt u juist... in feite?

ROBERT Ja, waar werkt ze dan?

KATIE Zij... euh... functioneert... bij "Knip en Knap"

ROBERT *(lachend)* Is Marie een knippende knapper of... *(ondeugende mimiek)* ... een knappe knipper?

KATIE "Knip en Knap" is 't kapsalon. Dat bevindt zich... op wandelafstand van dit adres. *(blaast dan, geeft het dan op)* Pfff... euh.... *(doet dan maar gewoon)* Allee... Knip en Knap.... Hebt g'hem? *(gesticuleerd met ingebeelde schaar, lacht met eigen vondst)* Ze moet de klanten hun vuil haar wassen. Ze is master in haar nat maken.

CLAIRE *(hooghartig, misprijzend)* Oh... coiffeuse.

Marie op. Giechelend en verschrikkelijk nerveus.

MARIE Da-ag. *(probeert grappig te doen, zwaait als een K3-tje met een klein handje)*
Hallokes! Zwaai zwaai koekenvlaai. Hihi..

KATIE *(vlug bij Marie, stil tot haar)* Zeg 't is hier geen poppenkast hé. Zeg
ordentelijk goeiendag.

MARIE *(steekt haar arm in de hoogte, maakt vuist, stoer, heftig)* Hoi! Dag allemaal!
Bonjour! Yoo de mannen!

KATIE Zie, dat is nu ons Marie.

MAXIME Ik zie het.

Ze worden nu aan elkaar voorgesteld. Voorzichtig kusje Marie-Maxime.

ROBERT Marie, aangename kennismaking. Het doet ons genoeg dat we u
eindelijk te pakken krijgen.

MARIE *(giechelt, dat doet zij regelmatig)* Te pakken? Hihi... dat is grappig.

ROBERT Och, het is zoals uw oma zegt, een beetje humor mag wel in het leven,
nietwaar? *(gelach vanuit ieders standpunt)*

CLAIRE Ik hoop dat vous deux het saam koed zal heb.

MARIE Dat zal wel zeker.

Luc op uit de keuken.

LUC *(overdreven opgewekt)* Haha, ze zijn er! Ze zijn gearriveerd... de
Kwikstaartjes! *(wanneer ze hem onthutst aankijken)* Grappeke. Haha...
Welkom. 'k Zou zeggen: zet ulder, ge moet hier niet werken... maar 'k zie
dat ge al op uw gat gezeten zit. Doet alsof da ge thuis zijt, mannekes. Ik
ben de vader van Marie. *(lachend)* Allee, zo staat het toch in ons
trouwboekje. *(geeft Robert een hand)* Goeiendag meneer... goeiendag
madam... *(bij Claire knijpt hij blijkbaar te hard, ze trekt met pijnlijke grimas haar
hand weg. Komt dan bij Maxime)* En hier zie! De Maxime zeker hé? Dienen
waar ze d'ander mee vangen... haha! *(handdruk)* Allee jong... zo'n slap
babypolleken... Hier zie godomme... *(geeft hem een stevige handdruk)*

MAXIME Auw... *(gegeneerd, wijft zijn hand)* Euh... dag meneer.

LUC Zeg maar Luc, ge zult uwe mond niet scheuren. En Maxime, wat vindt ge
van ons Marie? Valt ze een beetje mee? Goed geschapen hé! Alles
d'erop en d'eraan hé jong. *(gaat nonchalant zitten, zijn been over zijn ander
geslagen)*

MARIE Papa, moet ge dat nu zo zeggen? Ge maakt Maxime verlegen.

- KATIE Mijne man moet altijd de verkeerde dingen zeggen, rechttoe rechtaan.
- CLAIRE Mais non. Of ze wat meeval, is normale vraag. Met onze groupe d'amis van de banque en de hauts fonctionnaires zijn wij ook zo close.
- LUC *(vrolijk)* Ah oui! C'est ça n'est ce pas. Comme ci comme ça.
- Oma en Jennie op vanuit hall/trap. Jennie stapt gewoon nu.*
- OMA Allee, ze zitten. 't Vragenuurtje kan beginnen.
- JENNIE De eerste zitting van de onderzoekscommissie is geopend.
- CLAIRE Uw ruk est fini? Kij loop rekt.
- JENNIE Fini?! *(beseft dan dat ze het vergeten is)* Ah nooon... *(buigt zich op slag wat voorover)* Ik...euh... probeer koed te stap... om geen stupiet fikuur te slaan.
- CLAIRE Ga dan maar vluk zit.
- JENNIE Ja'k... jawohl. *(gaat zitten in rieten zeteltje)*
- OMA Allee, ons Marie zal dan toch nog van 't straat geraken. *(pijnlijke stilte)*
- CLAIRE *(tot Jennie)* Ge moet u koed soigneur, Oma.
- KATIE Jamaar, dat is mijn moeder niet. Dàt is mijn moeder *(doelt Oma)*
- Oma en Jennie kijken elkaar vluchtig aan.*
- OMA Euh... ziet ge nu madam... ik heb het gezegd hé. Ons Katie slaat er van tijd eens neven.
- JENNIE Ze heeft dat al vanals ze petite was. Ze slaat alles dooreen. Hutsekluts hier vanboof.
- KATIE Maar enfin! Wat bazelen jullie nu toch? Wat is dat hier zeg! Ik zou liever hebben dat ge alletwee in de keuken gaat zitten. Nu direct! Vooruit!
- JENNIE En altijd tegenspreek hé. Zij is toejoere al een moeilijk kind keweest. Een enfant difficile zenne, amai.
- KATIE *(stemverheffing)* Naar de keuken! Rap!
- OMA Ziet ge dat nu, madam, hoe een oud mens hier behandeld wordt.
- JENNIE Ze wil ons in een gestikt steek. Een institution pour des zottes.
- KATIE Maar dat is niet waar! Waar halen jullie dat nu?! Welk spelleke spelen jullie eigenlijk?!
- CLAIRE Madam, ik zou niet zo streng zijn voor uw tant en uw maman.
- KATIE Luc, zeg ook eens iets!

LUC Hein? Euh... ah ja... *(staat recht)* iets drinken? *(reactie van Katie)* Een pintje? Een cola? *(tot Maxime)* Een chocomelk voor u, Maxime? Of een yoghurt. Dat is goed voor uw bieterkes.

MARIE Pa, alstublieft!

LUC Hoe? 't Was maar een grappeke hé. Ho maar wacht... ik heb een fles wijn staan.

ROBERT Awel, een goed glas wijn zou wel smaken.

LUC Ik heb een goeie Bordeaux.

ROBERT Van wanneer?

LUC Wanneer ben ik daar om geweest naar de Aldi, Katie? Verleden week?

ROBERT Nee, ik bedoel: van welk jaar?

Luc trekt een grimas dat hij het niet weet.

CLAIRE In onze wijnkelder hebben wij een Chateau Mouton Rothschild. Een fles uit 1970.

OMA Zo oud al? Daar zal dan ook wel een vel op staan.

KATIE *(met ingehouden woede, zegt nadrukkelijk)* Moeder-naar-de-keuken!!! We gaan koffie drinken en daarmee basta!

OMA Allee vooruit... daar gaan we weer.

Oma en Jennie staan recht en gaan af in keuken.

LUC Hadt ge toch niet liever een glas wijn?

CLAIRE Non merci, geen wijn voor mij en voor Robert ook niet

ROBERT Nee? *(trekt ontgoochelde grimas)*

MAXIME Voor mij ook niet, dank u.

CLAIRE Onze Maxime drinkt niet. Hij heeft later nog tijd genoeg.

KATIE Mijn excuses voor mijn moeder. Ze kan soms raar uit de hoek komen.

CLAIRE Maar haar zuster ziet er nog koed uit.

KATIE Haar zuster?

CLAIRE Oui... Florence.

KATIE Ha? Tante Florence? Ik wist niet dat die hier ook was. Waar hebt gij die gezien?

MAXIME Hier, daarstraks.

KATIE En waar is die nu?

CLAIRE Maar ze is juste weggegaan avec uw maman. Ze heeft haar geholp met haar verskot.

KARIE *(in alle staten)* Maar... holalala... wat een hutsepot is dat hier!

Bertje op uit de keuken met de taart. De taart is zowat omgevormd tot een modern en abstract kunstwerk. Bertje is licht aangeschoten.

BERTJE Hier zie!

KATIE *(over haar toeren)* Marie, haalt gij de koffie.

MARIE Ja ma. *(af keuken)*

Katie neemt tijdens volgende replieken de tassen en bordjes uit de buffetkast, zet die op salontafel en de bijzettafeltjes.

CLAIRE *(tot Maxime)* Mon doudou, heb ge dat kehoord? Marie écoute bien naar haar maman. Dat is een koed teek.

BERTJE Mon doudou?

LUC Kijk hier eens. Een speciale taart, gebracht door onze goeie vriend Bertje.

ROBERT Die taart ziet er inderdaad speciaal uit.

LUC Pas op, dat is een kunstwerk hé. Dat ziet ge toch. Als ge goed kijkt, dan ziet ge daar Picasso in.

ROBERT Guernica.

LUC Neeneen, Picasso.

ROBERT Guernica is een schilderij van Picasso naar aanleiding van een bombardement.

LUC Echt? Maar vent toch!

CLAIRE Robert, ge ziet toch dat die mensen zero verstand hebben van kunst. En die tarte lijkt inderdaad op een ontploffing. Al moet ik zeg dat het zeer goed is weergegeef. Chapeau.

BERTJE Merci madam. Dat komt van die druppel, die zit in mijne kop.

LUC Jaja Bertje, 't is goed. *(wat stiller tot Bertje)* Ge zijt toch niet zat van dat zwelgske jenever?

BERTJE Ik ben toch een beetje tipsy.

LUC *(lachend tot de bezoekers)* Tipsy zeg 't hem! Hij is tipsy! Hoort ge dat, meneer Kwik? Hij is bijlange niet zoals gij hé! Een onnozel klein jeneverke en hij heeft al een stuk in zijn dinges!

Verontwaardigde reactie van Claire en Robert.

MARIE Maar pa! Astublieft!

Ondertussen heeft Katie alles klaar gezet.

Marie op met schenkbord waarop koffiekkan staat en potje melk en suiker. Ze heeft enige moeite om alles in evenwicht te houden, puur van de zenuwen.

KATIE Wie wil er een stukske? Iedereen zeker?

BERTJE (overijverig) Wacht, ik zal ze wel op de bordjes leggen. (legt alvast een hoek van de taart op de taartschepper, komt ermee ter hoogte van Robert)

KATIE Nee, ik doe dat wel. Ik ben de gastvrouw.

BERTJE Jamaar, ik heb ze gebracht.

KATIE Dat wilt toch niks zeggen. Geef die schepper hier.

BERTJE Maar ik heb hem nu vast.

KATIE Geef hier zeg ik.

Vermits ze beiden niet afhouden, schiet de schepper los en belandt het stuk taart op het kostuum van Robert. Algemene ontsteltenis. Het vrij grote stuk plakt tegen zijn jas en rijst stilaan naar beneden.

BERTJE Oesje.

KATIE Zie nu!

CLAIRE Oooch! En dat is een kostuum uit Paris! Weet kij wel hoeveel dat kost?

KATIE Ge moet ons pardonneren, madam, we gaan dat afkuisen. (neemt serviette en wil de brokken wegvegen.)

CLAIRE Ge mookt daar niet op wrijf! C'est encore pire!

Robert staat recht en we zien inderdaad dat zijn kostuum nogal fel is aangesmeerd.

LUC Met een beetje warm water gaat dat eruit

KATIE Ik ben echt gegeneerd. Sorry zenne. (tot Bertje) Hadt ge mij dat laten doen hé kieren. (tot Claire) We zullen het laten kuisen, madam. De kosten zijn voor die prutser hier.

ROBERT Ik zal het uitwassen met warm water.

CLAIRE Maar dat blijf toch plekplek.

KATIE Niet in de keuken voor dat warm water! Die twee chagrijnige criticasters van de Muppetshow zitten daar. Ga naar de badkamer.

ROBERT Waar is die?

LUC Boven. Wacht, ik ga mee, meneer Kwik.

ROBERT Het is Kwieke. Lange ie, korte e.

LUC 't Is langs hièr... ook met lange ie.

Luc en Robert af in hall/trap.

BERTJE *(tot Claire)* Ik heb dat niet expres gedaan hé madam.

CLAIRE Dat komt omdat kij een stuk in uw... tipsy hebt.

KATIE Maakt dat ge weg zijt.

BERTJE 'k Heb een druppel nodig. *(af in keuken)*

KATIE Dat ook nog. Onze drank uitdrinken. *(herstelt zich dan, tot de anderen)*
Euh... pak maar aan hé. Marie, giet gij de koffie uit.

MARIE *(gewillig)* Ja, ma. *(begint koffie in te schenken)*

KATIE We zullen het over iets anders hebben. En vertel eens Maxime, ons Marie zei dat jullie elkaar hebben leren kennen in een boetiek.

MAXIME *(wat gegeneerd)* Eigenlijk is dat raar begonnen. Het was juist af met mijn lief. Ik zat zo in de put dat ik bij mezelf dacht: de eerste de beste die ik tegenkom ga ik kussen

MARIE En dat was ik. *(giet)* Ik was een bh aan het passen en Maxime was in dat kotje naast mij bezig.

MAXIME Ik ging een broek terug hangen maar toen ik terug kwam met een andere vergiste ik mij en kwam in 't kotje bij Marie. We schrokken alle twee en ik dacht aan mijn voornemen. Ik heb ze stante pede gekust.

KATIE *(begrijpt het niet)* Met uwe staande... euh...ah ja.

MAXIME En van het één kwam het ander.

MARIE En van het ander kwam het één. Hihi...

CLAIRE Wij zijn content dat Maxime u gevind heeft. Eindelijk heeft hij een vrouwtje dat normaal kan doen. Want die vorige relaties...

KATIE Relaties? Meervoud?!

CLAIRE Maxime vond ze jamais koed. Keen enkele. Dat duurde nooit lank.

MAXIME *(lief tot Marie)* Maar u vind ik wel okidoki.

MARIE Allee, ik ben blij en gelukkig. Kom hier Maximeke Kwik.

Marie staat voor Maxime en buigt zich om hem te kussen. Op dat moment horen wij een luide kreet van Robert. Van het schrikken valt Marie op de schoot van Maxime.

CLAIRE Wat is dat?!

KATIE *(schrikt)* D'er is daarboven iets niet pluis.

We horen terug een luide schreeuw van Robert.

CLAIRE C'est Robert! Hij skreeuwt altijd zo wanneer hij... enfin...

KATIE Nu zal ons Lotte daar toch niet puur natuur gestaan hebben zeker?!

CLAIRE Robert is daar gevoelig voor. Ik kan het weet.

Octaaf op uit vanuit hall/trap.

OCTAAF Een a...a....a...accidentje. Ik had p...p...pertang gezegd da...da...da... dat ze die kraan nog niet mo...mo...gebruiken. Ik was er nog a.....aa...aan bezig. En 't wa...water spoot met veel dru... dru...druk...vlak op hem.

Nu verschijnt Robert in de hall. Zijn kostuum, hemd, das... kletsnat. Hij staat te druipen. Uit zijn mond spuwt hij een grote straal water uit. Claire slaakt een gil.

Black out.

TAFEREEL 3

Even later.

Claire zit in de zetel. Aangeslagen. Ze wuift met haar zakdoek zichzelf koelte toe.
Jennie en oma op uit de keuken.

OMA Zeg, wat is dat hier? Da's hier de ambiance van een begrafenis.

JENNIE *(spreekt nog steeds met overdreven franse tongval)* Is iemand zijn bougie uit
gegaan? Jullie zitten hier allemaal met lank triest gezikt.

MARIE 't Is weer eens bewezen: een ongeluk komt nooit alleen. Eerst accident
met de taart en dan met de kraan die met alle geweld als een fontein in
alle richtingen spuit.

CLAIRE Bijna een verdrinking hier in huis. Quel drame.

JENNIE Was 't waterballet?

CLAIRE Beaucoup drup drup drup.

JENNIE *(tot Oma)* Eliane, we hebben iets gemankeerd.

OMA En wie was 't slachtoffer?

CLAIRE Mon mari.

OMA Gij, Marie?

MARIE Maar nee.

CLAIRE Mon mari is de dupe.

OMA Jamaar wat is 't nu?

JENNIE Moment, een klein explication voor dummies... *(tot Oma)* Ge moet weet...
mari is niet Marie. Maar als madam zekt 'mon mari' bedoelt ze haar mari.

OMA Ah! Mari Robert Kwik!

CLAIRE *(verbetert)* Kwieke met lange ie en een doffe 'e' vanakter.

OMA Ocharme.

CLAIRE *(wuift weer met haar zakdoek rond haar hoofd)* Holala... ik heb er vapeur van.
C'est très terrible. Son chique costume et sa chemise.

MAXIME En zijn das was ook kletsnat.

CLAIRE *(jammerend)* Son cravate aussi klets! *(wuift met zakdoek)* Mon dieu, mon
dieu, mon dieu!

OMA Heeft Dieu met die taart gesmeten en 't kraantje opengedraaid? (gaat in haar schommelstoel zitten. Jennie in rieten zetel naast haar)

Katie op vanuit hall/trap.

KATIE Voilà, 't is al geregeld. Uw man gaat zich helegans afdrogen.

CLAIRE Afdroog, dat is bien. Kij hebt tok heel zakte handdoek? Want als gewas handdoek slekt gedrookd wordt, is die hard en ruw. En dat skuurt. Et ça, c'est slekt pour mon mari. Hij heeft teer vel.

KATIE Dat zal wel een zachte handdoek zijn zeker. Ik heb die nog niet gebruikt. 't Is een nieuwe. Gewonnen met de tombola van de duivenclub.

CLAIRE (slaat paniekerig ogen ten hemel) C'est pas vrai!! Een flut-handdoek van de pigeons!

KATIE Er was ook een washandje bij.

JENNIE Voor vanonder of voor vanboof?

KATIE En hij gaat een kostuum van Luc aantrekken. Hij heeft een hele kast vol hangen.

CLAIRE Maar zal dat wel pas?

KATIE Dat is toch maar tot zijn kostuum droog is. Alles ligt nu op de chauffage en ze staat volle bak open. Of nee, we doen het kostuum naar de kuis.

CLAIRE Maar zò lank blijf wij niet. N'est ce pas, mon doudou?

MAXIME Misschien toch nog eventjes hé mama. Marie en ik moeten elkaar beter leren kennen. Ik ken haar alleen maar van in dat pashokje.

KATIE Hebben jullie dan verder nog geen contact gehad?

MARIE Maar ma! Contact?!

OMA Lijfelijk?

JENNIE Niks van corps op corps? Oei, da's triest.

KATIE Ik bedoel... ge zijt na die boetiek toch ergens een koffie gaan drinken of zo? En ge hebt toch met elkaar al eens serieus gesproken?

JENNIE Zoals op tv... een... (spreekt het slecht uit) ... Fierst deet.

MARIE Na die boetiek wilden wij een taart gaan eten...

CLAIRE Zwijg mij van tarte!

MARIE Maar Maxime moest plots dringend weg. Ik heb hem mijn adres en mijn gsm-nummer gegeven. En hij vroeg ook ons vast telefoonnummer om naar u te kunnen bellen. Dat is alles van contact... totnutoe.

- KATIE En gij zei tegen ons dat ge al een poos verkering had!
- MARIE Ja... omdat ik van het eerste moment wist dat hij de ware is. Het klikte direct. In dat paskotteke al.
- JENNIE Met mijne Gerard-zaliger heeft het op 't eerste zicht geklikt in een varkenskot.
- MAXIME Wij verkeren via internet.
- MARIE Weet ge wat... Maxime, we gaan even wandelen in de hof.
- CLAIRE Oui, dat is une bonne idée. Dans le jardin. Parler over de toekomst.

Maxime en Marie staan recht.

- MARIE Onze pa zijn duiven moeten toch niet vallen?
- OMA 't Is uwe euro die moet vallen.
- MARIE Kom schat.

Ze gaan beiden naar de deur.

- OMA (rekt zich om Maxime te zien stappen, schrikt) Hééé!!!
- JENNIE Wat is 't?
- OMA Euh... niks... niks...

Ondertussen zijn Marie en Maxime af in tuin.

- KATIE En wat zitten jullie hier weer te doen?
- OMA Ik mag toch nog in mijne schommelstoel zitten zeker? Die keukenstoelen zijn veel te hard om lang op te zitten.
- JENNIE Ah oui, dat doet op den duur zeer aan ons kat.

Octaaf op vanuit hall/trap. Zijn handen zijn vuil.

- OCTAAF Ex...ex...ex...Excuseer... ma... ma... mag ik mijn ha... handen wassen in de keu... keu...keuken? (toont zijn smerige handen)
- KATIE Hoe, uw handen wassen in de keuken? Ge zijt bezig in de badkamer!
- OCTAAF J...j...j...jaja jaja. Maar ik heb schr... schri... schrik dat 't weer zal sp...sp... sp... spuiten.
- JENNIE Ja, en 't één gespuut is 't ander niet.
- KATIE Da's dat ge dat dan niet goed gerepareerd hebt hé!
- OMA Wat is er nu eigenlijk gebeurd?

- KATIE Dat ge er u niet mee moet bemoeien!
- OCTAAF Me... me...meneer heeft kra... kra.. kraan open ge...dr...dr...draaid.... En 'k w...w...was er nog mee...bee....bee... bezig.
- KATIE Gij wilt naar de keuken om nog rap een druppel te pakken! 'k Heb u wel door. Naar boven! En rap!
- OCTAAF *(tot oma, lief)* Dag... euh... di...di...dingske. A...a...alles g...g...goed met u?
- OMA *(geleid)* Amai, zo bezorgd.
- KATIE *(wijst)* Naar boven!
- OCTAAF Ik vli... vli... vli...vlieg al. *(af hall/trap)*
- CLAIRE Robert blijft lank wek.
- KATIE Luc zal misschien bezig zijn heel zijn kleerkast uit te pakken.
- CLAIRE Ik ben wel wat onkerust. Robert is niet keuon om klee alleen te pas.
- KATIE Kom, we zullen eens gaan zien.
- CLAIRE *(staat recht, terwijl terug wuivend met haar zakdoek)* Maar wel eerst klop op deur want miskien was hij drupnat tot op zijn caleçon en staat hij daar in costume van Adam. Ge zoudt verskiet.

Claire en Katie af hall/trap.

- OMA *(veert recht)* Jennie, hebt ge dat gezien?! Maxime!
- JENNIE Wat is er met hem?
- OMA Hoe hij stapt!
- JENNIE Ik heb daar niet op gelet.
- OMA Maar ik wel. Sinds Jasper uit zijn kast is gekomen let ik daar op. Bij iedereen van 't ander geslacht zie ik met mijn arendsoog of ze wel stappen volgens hun geslacht. En Maxime draait ook met zijn derrière. Just hetzelfde.
- JENNIE Maar ge peinst gij dat.
- OMA Neeneen, ik ben zeker. Ik heb daar een zesde zintuig voor ontwikkeld. Of is het een zevende?
- JENNIE Dus gij denkt dat Maxime gelijk Jasper is? Uit dezelfde kast?
- OMA Ik heb al veel geoefend met mijn zesde of zevende zintuig. Ook als ik in de Aldi loop. En daar ziet ge wat.

- JENNIE Maar Maxime heeft een lief... Ons Marie. En zij is toch van de andere kant.
- OMA Ge hebt toch gehoord wat hij gezegd heeft? Hij heeft haar alleen nog maar efkes gezien in dat paskotteke.
- JENNIE Ah ja, en de vonk was er. Dat is toch een goed teken. Bij mijne Gerard-zaliger was dat in een varkenskot bij de andere varkens en het is blijven duren tot als zijn pijp uit ging.
- OMA Misschien is hij zo maar hij wilt dat niet. Hij vecht er nog tegen. En hij gaat het nu uitproberen bij ons Marie. En zij is een gewillig slachtoffer.
- JENNIE Hij kan nog niet kiezen.
- OMA Ge hebt nu ook wel mensen die voor de twee zijn. Goedele Liekens heeft daar eens over bezig geweest.
- JENNIE Ah jààà... een biceps.
- OMA Nee-e, niet biceps maar biseks.
- JENNIE Just! Een mes dat langs twee kanten snijdt.
- OMA Zo iemand noemen ze kortweg een 'bi' zegt Goedele Liekens.

Lotte op vanuit hall/trap.

- LOTTE Zeg, dat is daar boven nogal een over en 't weer geloop. Ik heb in ieder geval de deur van mijn slaapkamer op slot gedaan.
- OMA Lotteke, ge moet ons helpen.
- LOTTE Is 't hier beneden ook cinema misschien? Comedy Capers.
- JENNIE Ons Marie haar lief...
- LOTTE Ja, ik heb ze van door mijn raam in de hof zien wandelen.
- JENNIE En wat hebt ge gezien?
- OMA Draaide hij met zijn kont?
- LOTTE Ik vind hem toch maar raar.
- OMA Ziedet! 't Valt haar ook op.
- LOTTE Allee... als kersvers koppel loopt ge toch samen hand in hand. Maar die twee niet. Ze liepen wel een meter van elkander en hij stak zijn handen in zijn zakken.
- OMA Heel dièp in zijn zakken zeker?
- LOTTE In zijn broekzakken. Zo diep mogelijk zo te zien.

- OMA Ah voilà! Hij wriemelt liever in zijn eigen broekzakken in plaats van ons Marie te bepotelen. Hij moet van de meisjes niet weten.
- JENNIE Hij heeft schrik om iemand van 't ander geslacht aan te raken.
- OMA Hij durft niet uit te pakken.
- JENNIE Goh! Dat was met mijne Gerard-zaliger dan toch wat anders, zenne. In dat varkenskot kon hij zijn handen helemaal nièt in zijn broekzakken steken want zijn broek was tamelijk rap afgezakt tot op zijn enkels. Potverdikke... die pakte direct à volonté uit, zenne.
- LOTTE 't Ziet er toch maar een deb uit.
- OMA Neenee... ik weet het zeker, die Maxime is niks voor ons Marie. Daar kunnen alleen maar voddens van komen.
- JENNIE Als hij is zoals we denken dat hij is... dan is hij niet geschikt voor ons Marie.
- OMA Ocharme dat kind. Die gaat nog wat meemaken met dat rijk gespuis.
- LOTTE Ik zal er mij eens mee bemoeien. Ze is mijn zus en ik wil niet dat ze in haar ongeluk loopt

Claire en Katie op vanuit hall/trap.

- KATIE (gegeneerd) Ja madam Claire, sorry hé maar onze boven ligt wat overhoop momenteel. Ik hoop dat ge niet...
- CLAIRE (onderbreekt haar, minachtend) Overhoop oui. Ik heb gezien. Beaucoup rommelzooi. Ge kunt er niet naast kijk. En het behankpapier op de allee is ook afgebladderd in de coin.
- KATIE (gekrenkt, wordt nerveus) We zijn maar gewone mensen en we zijn aan 't sparen om het hier wat te renoveren.
- LOTTE Ma, ge moet u niet laten affronteren.
- CLAIRE En wie zijt kij?
- KATIE Dat is nu ons Lotte.
- CLAIRE Nokal verschil met Marie. Mais bon, madam Katie... Ik zek dat allemaal voor uw koed hé. Ik wil u zeker niet aanval. Als dat hier een beet is opgefleurd... dat geeft toch veel meer cachet. Dan is uw maison veel meer waard.
- KATIE Jamaar ...
- LOTTE Ma, zwijgt. (op slag afkeer van Claire, tot haar) Allee, ge hebt uw overdreven geschminkte ogen goed de kost gegeven. Ze doen nu toch gene zeer?

- CLAIRE Pardon?
- LOTTE Doet gij in veel burgerhuizen van die wooncontroles? En overal beginnen met negatieve vooroordelen? 't Is maar gewoon volk...
- KATIE *(nervus)* Ja, Lotte, 't is al goed.
- CLAIRE En nok iets. Sorry dat ik het zek, maar uw trap is ook versleet. En de leuning staat kaduk. C'est dangereux.
- LOTTE Is ùwe trap beter misschien?
- CLAIRE Oui oui, die is van marbre. En koed onderhoud.
- LOTTE Awel, de onze niè! De molm zit erin en er ligt een pak aangekoekte viezigheid op. Die is niet meer schoon te krijgen. Iets op tegen?
- CLAIRE Bon, ze staan hier precies niet oop voor koede raad. *(weet niet goed meer wat te zeggen)* Robert zal nu toch al een costume hebben gevind. We kunnen subiet vertrek.
- KATIE *(nervus)* Ja, 't is hier wat in het honderd gelopen. Maar... euh... we doen wat we kunnen...
- LOTTE Ma, blijf kalm. Ik ken u. Ik zie dat ge inwendig aan 't koken zijt en ge gaat nu een discours afsteken.
- KATIE *(nervositeit in haar stem)* Maar bah neen-ik. Ik wil alleen maar dat we overeen komen. Dat is heel belangrijk...
- LOTTE Lap, haar discours is daar al.
- KATIE Surtout belangrijk voor onze kinderen Marie en Maxime...
- JENNIE *(gooit er tussen)* De M&M's.
- KATIE ...Die de schoonste tijd van hun leven nu beleven, zijnde hun prille verliefdheid. Daar moeten we als één blok achterstaan. Een gezamenlijke steun wordt van ons verwacht en we moeten koste wat kost op dezelfde golflengte blijven. Dat is voor iedereen het beste. Harmonie, peis en vree moet er heersen tussen de betrokken partijen.
- JENNIE Katie, gij kunt nogal preek. Maar kij gaat nu toch geen catechismusles geef zeker?
- KATIEDat mogen we niet uit het oog verliezen. *(plots omdat het haar teveel is geworden, luid roepend)* En dat moet hier godvernonde gedaan zijn met heel die onvriendelijke reutemeteut en dat chagrijnig stekelig gedoe!!! Ik kan er niet meer tegen!!!
- JENNIE Amen. *(maakt een kruisteken)* Na de les moet ge toch een kruisteeek maak.
Even een ongemakkelijke stilte. Katie haalt diep adem, herstelt zich

- KATIE *(rustiger)* In ieder geval moeten we nu wel afspreken hoe de kostuums kunnen geruild worden. Die van Robert doen we op onze kosten naar de droogkuis...
- CLAIRE Toch een sterren-drogekuis hé. Niet in een beskut werkplaats voor de koedkoop.
- LOTTE En ze kan het geniepig pesten niet laten hé, het venijnig serpent.
- KATIE *(luid)* Stop ermee!!!
- JENNIE *(weer met overdreven franse tongval)* Ik heb anders een très koed wasmachien. Met een program spécial voor vodden, madam Kwik.
- CLAIRE 't Is Kwieke met lange ie en dof 'e.'
- LOTTE *(proest het uit)* Kwieke? Wie noemt er nu Kwieke? *(draagt lachend voor)* De familie Kwieke, amai zo sjieke, heeft op alles kritieke.
- CLAIRE Ik zal maar doen of ik dat niet heb gehoord.
- KATIE *(weet niet waar ze het heeft, armen in de lucht)* Voilà, weer herbegint het!
- Marie op uit tuin.*
- OMA En hoe gaat het daar in de hof? Mekaar al wat beter leren kennen?
- MARIE Heel goed. Ik kom mijn gsm halen. Onze Jasper gaat een foto trekken van ons tweeën.
- OMA *(schrikt)* Is Maxime in contact gekomen met onze Jasper?!
- JENNIE In zijn vogelkot?!
- MARIE Ja, en 't klikte direct tussen die twee.
- OMA Ziedet!! Mijn oog heeft het toch goed gezien!
- KATIE Waar hebt gij het over?
- JENNIE Ge ziet dat het in alle koten kan klik en vonk geef. In een varkenskot, een paskot en maintenant in een vogelkot.
- MARIE En ik heb groot nieuws.
- OMA Ik zou die twee niet te lang alleen laten.
- JENNIE Want met dat gevogel...
- MARIE *(opgewonden)* Maxime spreekt zelfs al van trouwen!
- KATIE *(schrikt)* Wat?!!!
- OMA Hein?!

- JENNIE Godlieveheere!
- KATIE Maar ge kent mekaar nog niet eens!
- CLAIRE Mon doudou weet nokal van aanpak hé.
- LOTTE Hier klopt iets niet. Daar moet ik het fijne van weten. *(af tuin)*
- MARIE Wacht, we kunnen van u ook een foto trekken met hem... de schoonzus...
(neemt vlug haar gsm van de buffetkast en af tuin)
- KATIE *(wordt nu stilaan meer en meer nerveus)* Dat is toch niet echt hé, dat hij het al heeft over trouwen?!
- CLAIRE Mijn goedkeurink heeft hij in elk geval.
- KATIE Wablieft?! Dat meent ge niet!
- CLAIRE De dag aujourd'hui gaat alles heel rap. Wij leef in très vite tempo.
- KATIE Dit is toch een grap zeker!
- OMA Daar kan ik toch niet mee lachen, zenne. En ik kan nochtans tegen een stoot.
- JENNIE Ik vind dat maar een louche zaak.
- CLAIRE Maar enfin, zijn jullie nu zo ouderwets? Ooh... mon gsm. *(neemt haar gsm uit haar zak van haar jasje, kijkt wie het is)* Oh... kan ik ergens alleen bel? Ik wil privacy want 't is privé voor mij persoonlijk
- KATIE *(opgewonden, imiteert haar)* "Ik wil privacy!" 't Is goed, ik trek mij terug in de keuken. Daar is er een dampkap, want er begint stomende damp uit heel mijn lijf te komen! *(als een bezetene af keuken)*
- Claire komt naar voor, weg van Oma en Jennie, bekijkt hen.*
- OMA Oh maar, naar ons moet ge niet zien.
- JENNIE We kaan ook une minute naar de jardin. Kom. *(neemt Oma bij de arm en gaat met haar naar de deur van de tuin.)*
- Ondertussen begint Claire te bellen. Achter haar zien we dat Oma en Jennie niet naar buiten gaan maar zich verstoppen in hall. We zien hen achter het hoekje loeren. Ze staan te luistervinken.*
- CLAIRE Bernard...zeg, zijt gij op uw kop geval? Ge mookt mij niet onverwacht bel. Robert is hier en il y a d'autres personnes aussi. Dus maak het kort... Ja, we kun afsprek voor overmorgen.... Pour een ganse dak... Zoals iedere vrijdak. Ah oui bien sur, we neem dezelfde kamer. Reserveer die maar al... Je 't aime aussi... Maar niet meer bel, Robert is toujours in de buurt. Ge speelt een spel dangereux. Beaucoup baisers mon amour.... *(kust enkele malen in gsm, stopt gsm weg)*

Achter de rug van Claire komen Jennie en Oma vlug uit hall en haasten zich naar de tuindeur. Claire draait zich en ziet hen. Schrikt.

CLAIRE Waren jullie niet wek?

Jennie en Oma plakken dicht bijeen tegen de tuindeur.

JENNIE Oui oui... we zijn wek geweest... just terug.

OMA Zie, ik had de deur niet goed toegedaan. (opent tuindeur even en doet ze weer dicht) Voilà, nu is ze goed dicht

CLAIRE Zo rap terug?

JENNIE Ge hebt zelf gezekt dat wij leef in très vite tempo.

CLAIRE Enfin. Ik ga boof eens kijk hoe het zit avec mon mari.

OMA Ja, die blijft lang weg. Hij zal al vele kostuums gepast hebben peins ik.

JENNIE En puiten-eitre (=peut-être) ook pyjama's, voor als hij blijf slaap.

CLAIRE (naar hall toe) Ohlala... die moeilijke trap op.

OMA Maar zoals gij galant zijt, kan dat toch geen probleem zijn.

JENNIE Ge zijt toch nog kwik, madam Kwik?

Claire bekijkt hen eens minachtend en gaat af hall/trap
Jennie en Oma bekijken elkaar en schieten dan in een lach.

OMA Die opgetutte blingbling huppeltrut heeft een aanhouder!

JENNIE En iedere vrijdag is 't boempatat! Dat kan nog van pas komen!

Uit de keuken komt Katie, gevolgd door jammerende dronken Bertje.

KATIE (kwaad) 't Is proper, ge hebt heel die fles jenever uitgedronken.

BERTJE (dronken lallend) D'er was... hik... niet veel meer... hik... in.

OMA Katie, we hebben formidabel nieuws!

JENNIE Per toeval hé! Echt per stom toeval zijn we d'er op uit gekomen.

OMA (als enthousiaste kinderen) Wij hebben ze! Yes, we hebben ze!

JENNIE Yes, yes, yes!!!! (spreekt Engels slecht uit) Hiere wie goo-o!

OMA Toedeloe en de boeken toe!!!

JENNIE Jipiejajee! Jiepiejajoo!

KATIE Wat staan jullie hier nu te dansen?

JENNIE Joepie de poepie! Wij kraaien met Victor!

- OMA *(verbetert)* Victorie, Jennie... Victorie kraaien.
- JENNIE Ik zeg het toch.
- KATIE Zeg, zijn jullie gedrogeerd of wa?
- JENNIE Awel, Katie...
- KATIE Nee, ik wil het niet weten!
- OMA We hebben een enorme ontdekking gedaan.
- JENNIE Nog veel belangrijker dan de ontdekking van Amerika door Columbus met zijn ei.
- OMA 't Is echt iets fantastisch dat ons misschien nog van pas kan komen.
- KATIE *(raakt stilaan weer over haar toeren)* 't Zou fantastisch zijn moesten jullie hier allemaal ribbedebie zijn. En liefst voor vele uren!
- OMA Dat scharminkel... nog zò klein is ze in mijn ogen. *(toont kleine opening tussen duim en wijsvinger)*
- BERTJE *(begint van zattigheid te wenen)* Ik zou zo... hik... graag hebben dat zij mijn lief wordt...
- JENNIE Wie? Die paradekwast toch niet zeker!?
- KATIE 't Is niet waar hé! Nu begint die hier te bleiten!
- BERTJE *(wenend)* Maar ze ziet mij... hik... niet sta-aan!
- JENNIE Over wie hebt g'het?
- OMA *(komt bij Bertje)* Over Marie peins ik.
- BERTJE *(heviger wenen)* Jààà... hik... *(snikkend)* Mariee-ie-ie... *(leunt met gebogen hoofd tegen Oma aan)*
- OMA *(neemt hem in zijn armen, troost hem)* Tuttuttut, zijt nu eens een man. Allee kom, kom, kom... kom, kom, kom...
- KATIE Ja, maak van hem ook maar een duivenmelker.
- Op dat moment komt Octaaf vanuit hall/trap binnen. Hij heeft zijn materiaalkoffer mee.*
- OCTAAF Ik heb ge... ge...ge...gedaan. *(ziet Oma met Bertje in haar armen)* Oei... kom ik... o...o...o...
- KATIE Ophoepen jà!
- OCTAAF O... ongelegen?
- JENNIE Ze troost die jongen. Hij heeft LDVD.

OCTAAF O...o... ocharme. L...L..L.. D...D...D...V...

JENNIE Ja, stop maar. Daar geraakt ge nooit aan uit.

OMA (leidt Bertje naar haar schommelstoel) Allee kom, zet u efkes.

KATIE Tiens, d'er mag eens iemand in uwe stoel zitten.

JENNIE Eliane heeft zo'n goed hart.

OCTAAF E...E...Eliane. Schone n...n...naam.

Oma heeft ondertussen Bertje doen plaatsnemen in haar schommelstoel, ze staat achter de stoel en duwt die op en neer zodat de stoel tamelijk hevig schommelt.

JENNIE Hij gaat nu toch niet zeeziek worden?

KATIE Octaaf, bedankt voor de reparatie. Mijne man zal dat wel met u regelen. Nog een schone dag verder. (wil hem naar de hall leiden)

OCTAAF Ma... ma... ma... mag ik nog iets vra... vra... vragen?

KATIE Als ge 't rap doet.

OCTAAF (tot Oma) E...Eliane... zullen we ee... ee...eens.. a..a..afspreken. Wij met ons tw... tw... tw... tweetjes.

OMA (schrikt) Wablieft?!!! (van 't schrikken duwt ze veel harder op de schommelstoel zodat Bertje bijna helemaal horizontaal komt te liggen, zijn benen de lucht in, ze blijft zo staan)

BERTJE (met zijn benen omhoog) Heih!!!!

OMA Wilt gij met mij een deet?!

JENNIE (rijmend, met nadruk) Rendez-vous met moemoè!

OCTAAF A... a... als dat voor u...p... p... past.

JENNIE (tikt met haar arm tegen arm van Oma) Allee vooruit, ge hebt touche. Profiteert ervan.

KATIE (weet stilaan niet waar ze het heeft) Mijn moeder is te oud voor zulke foliekes.

OMA Hé zeg, voor wie aanziet gij mij?!

KATIE Moeder, alstublieft hé! Doe nu eens normaal!

OMA Moeit u nie!

KATIE (gepikeerd) Maar enfin!

Nu pas laat Oma de schommelstoel los. Dus heel de tijd van de vorige replieken bleef Bertje met zijn benen in de lucht liggen. Door het plotse loslaten van de schommelstoel, schiet Bertje naar voor en rijst hij bijna uit de stoel

OMA Awel, 't is goed, Octaaf. We zullen eens afspreken.

JENNIE Ook ergens in een kot waar dat het kan vonken.

OCTAAF Dan ku... ku.. ku...

JENNIE Kukelekuu? Nenee, niet in een kiekenkot.

OCTAAF ... kunnen we eens ga...gaan ee... eten.

JENNIE In een fritkot dus. Ge hebt mijne zegen.

Op dat moment komt Robert op vanuit de hall/trap. Hij heeft een kostuum van Luc. Die past hem dus niet. Veel te groot of te klein, naargelang de acteurs.

ROBERT Voilà, 't is opgelost

JENNIE Dat heeft ook lang geduurd.

ROBERT Bon, waar waren we gebleven?

OMA Bij de uitbarsting van een fontein.

CLAIRE (off, in hall, vanop 'trap') Robert!!!! Waakt!!! Help mij!!!! (meteen daarop lawaai van val op trap)

ROBERT (schrikt) Claire!!! Wat is't?! (springt de hall binnen)

OCTAAF (gaat aan de hall kijken) Ma... ma...madam is van de tr...tr...tr...

JENNIE Van de trap gevallen?

OCTAAF ... trap ge..gedo...do..donderd.

KATIE (jammerend, weet niet meer waar ze het heeft) Oh... 't is niet waar hé! Dat ook nog!

Robert op met Claire. Claire mankt.

CLAIRE Robert waarom gij niet hebt gewakt!?

ROBERT Gij waart juist achter mij en ik dacht...

CLAIRE Ik ben onderaan de trap eraf getrappert.

ROBERT Jamaar chérie..

CLAIRE Niks chérie... ik heb nok gezekt: die escalier est dangereux. Surtout vanonder.

OMA Jaja, vanonder moet ge goed uit uw doppen kijken. Goedele Liekens hamert daar dikwijls op.

KATIE *(bezorgd)* Gaat het madam?

CLAIRE Oui oui ça va. Je suis keen papkind hé.

KATIE Ga misschien zitten in de zetel.

OMA *(tussen haar tanden)* Zeg, ge moet er geen eieren onder leggen, zenne.

JENNIE Mal aan uw ruk? De mijn is gedaan. 't Is er weer uitgeskiet.

CLAIRE *(zit in de zetel nog wat na te hijgen, bekijkt Robert dan eens goed)* Robeirt!!!!

ROBERT Oui chérie?

CLAIRE Wat voor belakkelijk costume hebt gij aangetrok?!

KATIE Da's wel Luc zijn schoonste kostuum hé!

CLAIRE Ah bon! Direct uit als we thuis kom.

KATIE *(schiet bijna uit haar vel)* Oooh!!!

OMA Allee, ik hoor het al. De storm zal bijlange nog niet gaan liggen.

Maxime op vanuit de tuin, gevolgd door Marie en Lotte.

Maxime zijn kostuum zit onder de duivendrek. Verschillende aflopende witte uitwerpselen van duiven. Ook in zijn haar heeft hij flink pakje duivenpoep.

CLAIRE *(schrikt)* Maxime!!!!

LOTTE En zie hier... de duivenstront-boy!

CLAIRE Maar mon doudou toch!

LOTTE Ton doudou zit onder de shit! Duivengarnituur. Schoon pateekes hé. En een extra portie van boven op zijne kop.

CLAIRE Et vos cheveux!

LOTTE Hij heeft nu mèches in zijn haar.

CLAIRE Attention! Merde van pigeons zit vol vies bacteries!

MARIE *(niet goed gezind)* Hij wilde malgré met onze Jasper op het duivenkot kruipen.

OMA Met onze Jasper?!

MAXIME Al die duiven rond mij...

LOTTE Van 't verschieten begonnen ze rond te vliegen en ze lieten nogal wat vallen.

MAXIME Ik denk... die duiven hebben allemaal diarree.

LOTTE Hij was de schietschijf. Ze hebben allemaal hun vizier op hem gericht. Goed hé!

KATIE *(in alle staten)* Godmiljaar!!!! Het houdt hier niet op.

BERTJE *(ziet Marie)* Marie... Marie my love... hik.... *(begint weer te wenen, kruipt moeizaam recht uit de schommelstoel)* Marieke... IK wil uw lief zijn!

MARIE Zwijg mij van lief?!

KATIE Oei. Wat scheelt er misschien?

MARIE Maxime heeft meer oog voor onze Jasper dan voor mij. Precies of ik voel dat niet. Eerst met hem in de vogelhut en daarna op 't duivenkot.

JENNIE Nòg een kot waar dat 't kan vonken!

OMA Maar hij sprak toch al van trouwen?

KATIE Moeder, moeit u niet.

JENNIE Dat klopt hier van geen kanten.

MAXIME *(walgt)* Bweikes... zie mij hier nu staan. Shit!!!

Oma en Jennie komen allebei naar voor. High five.

OMA+ JEN. *(tegelijk, lachend)* Er is stront aan de knikker!

Black out.

PAUZE

TAFEREEL 4

Enkele dagen later.

Oma op uit hall/inkom met Jennie.

- OMA Jennie, gij hier? Ik heb u daarjuist nog gebeld.
- JENNIE Awel ja, 't is just daarmee dat ik kom. Ge hebt gezegd dat Lotte u een bericht heeft gestuurd dat ze superbelangrijk nieuws heeft.
- OMA Ik snap het. Ge zijt natuurlijk curieus.
- JENNIE Bwah... eigenlijk niet... maar...
- OMA Ik weet nog niks meer, Lotte is er nog niet. Ze kan ieder moment hier zijn.
- JENNIE Ah da's goed, dan hoor ik het uit eerste hand.
- OMA En Katie is met Marie gaan winkelen.
- JENNIE Achter nieuwe shampoo zeker. Het doudouke van mamake heeft heel de fles opgebruikt toen hij zijn haar is gaan wassen.
- OMA (lachend) 'k Hoor het die ratelslang nog altijd zeggen: (imiteert haar) Het is toch koede shampoo die ge in huis hebt? Du bonne qualité?
- JENNIE En toen Katie zei dat die shampoo het huismerk Kruidvat is, kreeg ze bijna een attaque.
- OMA (imiteert haar, overdrijft, teatraal hand tegen voorhoofd) Mais nondepik! Dat is slekt voor cheveux van mon doudou!

Ze lachen hartelijk.

- JENNIE En met zijn strontkostuum mocht hij in hun Mercedes niet zitten.
- OMA Nog een kostuum van Luc uitgeleend. Die zemeltrien wist niet meer waar kruipen, ze verkeerde in shock.
- JENNIE Tjongejonge.... Wat een dramakwéén.
- OMA (verbetert) Kwien... een dramakwien.
- JENNIE Ik zeg het toch.
- OMA En ze was ferm geaffronteerd toen het uitkwam dat Ik de oma was.
- JENNIE En dat ik als Franke Fons met haar voeten had gespeeld. Zo'n een omhooggevallen trut is niet gewoon dat ze belachelijk wordt gemaakt. Maar 't zal haar leren, zoals ze hier met een dikke nek paradeerde en op alles stekelige opmerkingen had.

- OMA Hoe zit het? Gaan we in de keuken koffie drinken of hier?
- JENNIE Voor mij is 't zelfde. En wat zou dat supernieuws van Lotte nu zijn?
- OMA Maar gij ongeduldig mens. Wacht uwe tijd af. Ze zal wel gaan komen.
- JENNIE En uit haar bericht kunt ge niks opmaken?
- OMA Er staat verder niks in dat bericht. Oh ja... en dat we er gaan van achterover vallen.
- JENNIE Achterover?! Dan moet het al héél straf nieuws zijn! Ik ben blij dat ik gekomen ben.
- OMA En zijt nu eens efkes kalm.
- JENNIE Ik voel het aan mijne kromme teen dat het iets verschrikkelijks schokkend moet zijn.
- OMA 't Is misschien gewoon dat zij ook een lief heeft. Met ons Lotte weet ge nooit.
- JENNIE Heeft ze geen tekeningetjes bij dat bericht gezet?
- OMA Wat voor tekeningetjes?
- JENNIE Awel in een euseumeu-bericht plaatsen ze daar soms van die klein dingskes d'erbij. Daarmee weet ge misschien al iets meer. Ze noemen dat eemooienienies (= emoji's) ...of zoiets. Zoals een lachend gezicht... da's dan een smartie.
- OMA Smarties? Snoepkes?
- JENNIE Neenee... 't is dat nie.... Da's... euh... ne smillie, dàt is 't. Zo een lachend koddig gezichteke. Een smillie. Zo... kijk... (trekt overdreven lachende grimas)
- OMA Ze heeft er helemaal niks bijgezet.
- JENNIE Da's spijtig. (bedenkt dan) Heeft ze 't geschreven in hoofdletters? Want dan kan het zéér super de super belangrijk zijn.
- OMA In gewone letters.
- JENNIE (ontgoocheld) Ooh... allee, we weten nog niet veel.
- OMA Nog helemaal niks. Gij zit echt op hete kolen hé.
- JENNIE Bijlange niet. En ge moet daar niks achter zoeken. Subiet peinst ge nog dat ik ziekelijk curieus ben. Ik ben niet weetgierig hé. Alleen weet ik graag eens iets... af en toe.

OMA Oh, ik dacht anders efkes dat jij een geweldige curieuze-mosterdpot waart.

JENNIE Waar haalt ge dat nu uit? En hoe zit het nu met die Octaaf?

OMA Koffie in de keuken zeker?

Op dat moment komt Luc binnen vanuit de tuin. Hij komt van zijn duivenhok. Hij heeft een grijze stofjas aan en een baret op zijn hoofd. Hij heeft drie duivenvoederschaaltjes bij zich.

LUC Ah, Jennie? 't Is toch gene woensdag?

JENNIE Neenee, maar 't was voor iets heel belangrijks dat ik naar hier gekomen ben.

LUC Ah ja? En wat?

OMA (vlug) Gaat ge die schaaltes afwassen in de pompbak?

LUC Nee, in de bakoven en daarna doe ik er een strikske rond.

OMA Straks is de gootsteen weer verstopt. Kunt ge dat niet op uw duivenkot doen in een emmer water?

LUC Dat moet hier eens goed onder 't kraantje gehouden worden. En moeder, moeit u niet.

Luc af in keuken.

OMA Lap, weeral mijn neus afgebeten. We zullen maar best hiér onze koffie drinken.

JENNIE Zeg, hij was verleden week niet goed gezind omdat die Maxime op zijn kot gezeten heeft.

OMA Zal wel zijn. Diene pipo heeft de duiven zo doen verschieten dat ze hun darmen leeggescheten hebben.

JENNIE Ja, van dat soort volk zou ik ook de platten diarree krijgen.

We horen in de hall de deur slaan.

LOTTE (off hall) Oma!

JENNIE Ze is daar.

Lotte op vanuit hall/inkom.

LOTTE (ziet Jennie) Ah... euh....dag Jennie. Gij zijt hier ook.

JENNIE (vriendelijk) Dag Lotteke... ik kwam toevallig eens langs. Ik stoort toch niet?

LOTTE Neenee, ik moet toch naar mijn kamer.

- JENNIE Oh maar naar mij moet ge niet zien. Zeg maar wat ge te zeggen hebt. Doe maar of ik er niet ben.
- LOTTE 'k Ga wat op mijne laptop tokkelen. *(gaat naar de hall toe)*
- OMA Jennie weet van uw berichtje.
- JENNIE Pas op, ik bemoei mij daar niet mee. Wat een kleindochter aan haar oma schrijft, dat is iets tussen jullie. Ik heb daar in de verste verte geen zaken mee. *(voegt er dan aan toe)* Over wat gaat het?
- OMA Welk belangrijk nieuws hebt ge nu?
- JENNIE *(zeer ongeduldig)* Jàà... waarvan we achterover gaan vallen.
- LOTTE Oh, ik snap het. Ge hebt al direct op de grote trom geslagen.
- JENNIE Uw oma heeft niks gezegd, zenne.
- OMA Allee kom, vooruit met de geit.
- LOTTE Awel luister... maar gaat eerst zitten.
- OMA Oei, is 't zulk heftig nieuws? *(gaat zitten)*
- JENNIE *(haast zich naar de rieten zetel naast Oma)* Gaan we sterrekes zien?
- LOTTE Ik vertel het eerst aan jullie. En dan moeten we zien op welke manier we ons ma en surtout onze pa het gaan zeggen. Om van ons Marie nog te zwijgen.
- JENNIE *(zit te draaien en te keren)* Zie, ik hou dat hier niet langer meer uit.
- OMA En ik heb mijn pillekes voor mijne bloeddruk nog niet gepakt.
- LOTTE Ik was eergisteren met enkele vrienden iets gaan drinken en 't kwam te pas over 't lief van ons Marie en over zijn ouders. Vooral dat zijn mamake nogal een onuitstaanbaar wicht is. En ik zei dat ze een komieke naam hebben... Kwieke... met lange ie en een doffe e.
- OMA Ja, en dan?
- JENNIE Totnutoe kan ik nog mee.
- LOTTE Maar nu komt het... Dat is dus een rare naam die niet veel voorkomt. En toen ik die naam uitsprak, ging er een belletje rinkelen bij Raf.
- OMA Wie is Raf? Een van uw lieven?
- LOTTE Raf is onderzoeksjournalist. Hij houdt zich bezig met speurwerk naar nieuwsfeiten. Hij graaft dieper. En de naam "Kwieke" klonk hem niet vreemd in de oren.
- JENNIE Hij kent dus die mensen.

- LOTTE Nu zie ik hem daarstraks weer en hij had uitgepluisd van waar hij die kende. En... houdt u vast... (op slag nemen zowel Oma als Jennie hun armleuning stevig vast) ... 't zijn criminelen. Zowel meneer als madam Kwieke zijn pure oplichters.
- OMA Wablieft?!
- JENNIE Ziedet! Ik had het gevoeld aan mijne kromme teen dat het slinks klootjesvolk is.
- LOTTE Robert Kwieke is in de bank buitengesmeten omdat hij oude alleenstaande mensen heeft opgelicht. Zo ook een oud vrouwtje die aan het dementeren was. Binnenkort komt zijn proces voor. En zijn vrouw... madam chichi chacha... is vroeger al eens veroordeeld.
- OMA Die smerige rijke stinkers.
- LOTTE Rijk? Helemaal niet. Ze zijn alles kwijt. De details weet ik natuurlijk niet. Maar 't is wel zo dat de villa in Knokke niet van hen is. Ze huren.
- JENNIE Ah ja, de grote sjaar uithangen!
- OMA En ochottekes toch... Ze hebben misschien nog geen nagel om aan hun gat te krabben.
- JENNIE Van boven bont, van onderen stront.
- OMA En ze komen morgen naar hier met de twee kostuums van Luc.
- LOTTE Hoe gaan we dat nu aanpakken? Doen of we van niks weten?
- OMA Ik zou nog niks tegen Katie zeggen, ge weet hoe ze is.
- LOTTE En ons Marie? Zij moet dat toch weten. Ik wil niet dat zij in zo'n criminele familie terecht komt.
- JENNIE Zou die Maxime ook een oplichter zijn?
- OMA We wachten nog efkes af. Voorlopig is het nog horen, zien en zwijgen
- JENNIE Jamaar, dat is niet gemakkelijk, zenne.
- OMA Voor u niet, dat weet ik
- LOTTE Bon, ik ga dan maar naar mijn kamer. Misschien weet ik binnenkort meer details.

Lotte af hall/trap.

- JENNIE De bedriegers... en die appelteef heeft dan nog een aanhouder ook.
- OMA Awel ja, dat soort volk doet maar. Ze denken dat ze zich alles kunnen permitteren.

Op dat moment komt Luc uit de keuken met de afgewassen schaaltes. Hij blijft aan de deur staan, doet de deur nog niet dicht en volgt het gesprek. Hij staat achter hen. Zij zien hem niet. We zien aan de reactie van Luc dat hij denkt dat ze het over zijn vrouw hebben

- JENNIE Ik heb mijne Gerard-zaliger nooit bedrogen. En gij, Eliane?
- OMA Ik heb uwe Gerard-zaliger ook nooit bedrogen.
- JENNIE Maar zo gebeurt het hé. Hij gaat werken en zij zit hele dagen thuis en op de duur... koekenbak!
- OMA Iedere vrijdag... patati patata. Dan is ze zogezegd gaan winkelen met haar vriendin.
- JENNIE Winkelen? Mijn oor! Gaan kameren ja! Hupsakee ... ferm van bil gaan.
- OMA Allee, hij draagt horens. Dat daar ook nog bij.
- JENNIE Wat gaan we daarmee doen? Moeten we dat nu aan de grote klok hangen?
- OMA Hier in huis er over zwijgen. Het maakt het alleen maar erger. En zeker Luc mag het niet weten. Ge kent hem. Hij zou beginnen flippen. Dus, zwijgen als de dood.
- JENNIE Da's niet gemakkelijk, zenne. Het geheim houden van een geheim, dat ligt mij niet zo goed. Da's tegen mijne godsdienst.
- OMA Deze keer zult ge wel moeten. Ik wil niet dat het nog meer stormt in dit huishouden.

Luc slaat nu hevig de deur dicht. Oma en Jennie kijken opgeschrikt om.

- LUC (wil natuurlijk meer weten) Ah, de zwamtantes zijn precies aan 't konkelfoezen. En? Wat is 't nieuws van de dag?
- JENNIE Niks... niks.... 't is iets dat gij niet moet weten. Gij zèker nie...
- OMA (vlug) Huhum!
- JENNIE Ik bedoel... we.... We waren over 't weer bezig.
- LUC Zozo. Ik word van de domme gehouden. Is 't zo erg?
- OMA Luc, moeit er u niet mee.
- LUC Merci.
- OMA Jongske toch, dat zegt gij dikwijls tegen mij, zenne. Ik ga koffie opzetten.

Oma af keuken.

Luc kijkt Jennie een ogenblik doordringend aan. Jennie staat er ongemakkelijk bij.

- LUC Over het weer dus?

- JENNIE Ja... soms wordt daar eens over gepalaverd nietwaar.
- LUC Over niks anders?
- JENNIE *(bedenkt)* En dat uw schoonmoeder er goed uit ziet... En andere... vrouwenzaken.
- LUC Ge waart toevallig toch niet bezig over iemand die ge kent en wiens vrouw hem horens zet? Iedere vrijdag?
- JENNIE *(schrikt)* Horens.. ? Hoe komt ge daar nu bij?
- LUC Omdat dat nogal dikwijls het onderwerp is bij roddeltantes. En ik dacht iets gehoord te hebben daarover.
- JENNIE Ja... horens... tja... euh... nu dat ge 't zegt... we hadden het er over.... dat de neushoorns aan het uitsterven zijn. Surtout 's vrijdags. Ocharme die beestjes.
- LUC Ging het soms niet over... een scheve schaats rijden?
- JENNIE Nee... over de winter hebben we niet geklapt, nee.
- LUC *(doelt zichzelf)* En bibi hier mag het niet weten... hij zou beginnen flippen.
- JENNIE Wat niet weet, niet deert. En niet aan uw lip, is geen geflip. *(nervus lachje)*
- LUC Hoe zijt ge de verschrikkelijke waarheid te weten gekomen?
- JENNIE Welke verschrikkelijke waarheid?
- LUC Dat ze een minnaar heeft. Ge zuigt dat toch niet uit uw duim?
- JENNIE Bijlange nie! Ziede gij mij zuigen?
- LUC 't is dus effectief zo? Ze heeft een affaire.
- JENNIE Zal wel zijn. Amai nog nie. Ik peins dat dat al een poos aan de gang is.
- LUC Ge zijt zeker? Honderd procent zeker?
- JENNIE *(komt op dreef)* Ah bah ja'k gij! Zo zeker als twee en twee vier is. Ze was hier aan het telefoneren met hare flikflooiende amant... en 't was er bonk op. *(beseft dan dat ze te ver gaat)* En... euh... nee-e.... ik bedoel... 't is niks. 't is niks. *(probeert vlug over iets anders)* Allee, uw duifkes zullen content zijn, hun pottekes zijn weer proper.
- LUC Ze was dus aan het telefoneren met hare scharrelaar en gij hebt dat gehoord.

Tijdens de volgende uitleg van Jennie zien we dat zijn bloed meer en meer begint te koken.

JENNIE Ik niet alleen... uw schoonmoeder was er ook bij....ik bedoel. *(wanneer Luc haar met strenge blik aankijkt)* Awel ja... Wij hebben gehoord dat ze een afspraak maakte. En dat dat iedere week zo is. Elke vrijdag. Dan is het vrij-dag. Verstade? En hare minnaar ging de kamer reserveren... dezelfde kamer als altijd. Da's dat ze daar content zijn zeker. 't Is misschien een gemakkelijk bed, weet ik veel. Voilà, nu weet g' het. Maar in feite zoudt ge dat niet mogen weten. We hebben schrik dat ge uit uw krammen zoudt schieten. Dus Lucske, ik vraag het u schoon... in 't belang van uw gezinneke... Laat het over u gaan.

LUC Iedere vrijdag?

JENNIE Vrijdag is 't bijzit-poepekesdag. En 't was van sjoeke van hier en sjoeke van daar... vol goesting al... en dan... ge kent dat hé... nog wat bezekes in de telefoon... *(maakt kussende geluiden)* ... en dan nòg een toteke...

LUC *(begint zich op te winden)* Néé! Ik ken dat nié!

JENNIE Jamaar, gij hebt daar niks mee te maken.

LUC Ah, ik heb daar niks mee te maken?!!

JENNIE 't Is best dat gij u dat niet aantrekt. Da's niet goed voor uwe tikker!

LUC *(razend)* Mijne tikker hé! Ik moet mijn duivenkot op! Daar kan de... nèushoorn de schok het best verwerken! *(gehaast af in tuin)*

JENNIE Allee, wat krijgt die nu?

Oma op uit de keuken.

OMA Voilà, de koffie loopt door. Ah, hij is toch weg, zie'k.

JENNIE Uwe schoonzoon doet wel raar, zenne. Nu peinst hij dat hij een neushoorn is. Waar haalt hij dat nu uit? Duivenstront... kan dat op de duur uw hersenen aantasten?

OMA Zolang hij op zijn kot zit, hebben we er hier gene last van.

JENNIE Hij is en blijft een rare kwiet.

Op dat ogenblik wordt er aangebeld.

OMA De bel belt.

JENNIE *(schrikt)* Katie en Marie...

OMA Tiens, die hebben toch alletwee een sleutel?

JENNIE Moeten wij er nu nog echt over zwijgen? Zulk een affaire... en daar niks mogen over zeggen! Mijn kaken zullen zeer doen van mij in te houden. *(ongeduldig)* Allee, doe de deur dan open.

OMA Ze-eg!

JENNIE Jamaar, traag mens.

Oma af in hall/inkom. Jennie staat te draaien en te keren. Oma terug op, gevolgd door Maxime. Hij is nu sportief gekleed. Hij heeft een schoudertas voor verrekijker rond zijn nek hangen.

JENNIE *(schrikt)* Maxime?!

OMA Wat geluk van u hier te zien.

JENNIE Of ongeluk... *(Oma kijkt Jennie streng aan)*

MAXIME Goedendag.

Jennie grijpt Oma bij de arm en trekt haar mee naar de zijkant.

JENNIE Mag hij weten dat we 't weten?

OMA We moeten het slim aanpakken. *(tot Maxime, heel vriendelijk)* Marie is niet thuis.

JENNIE Zijn uw mamake en papake d'er niet bij?

MAXIME Ik kom niet voor Marie. Ik kom voor Jasper.

OMA Voor onze Jasper... tiens... Ik dacht dat ons Marie...

JENNIE Wat gaat ge doen met hem?!

OMA Ik zou nu niet op 't duivenkot kruipen.

JENNIE De boze neushoorn zit daar.

MAXIME Ik heb met Jasper afgesproken.

OMA Afgesproken met hèm! En niet met ons Marie?!

MAXIME Ik heb mijn verrekijker bij. *(tikt met zijn hand de tas aan)* We gaan naar de vogelhut en daarna trekken we het natuurgebied in om vogels van wat dichterbij te spotten.

JENNIE Allee vooruit, 't is de dag van de spotvogels.

OMA Dus ons Marie weet niet dat ge hier zijt?

MAXIME Nee. Moet dat?

OMA *(geprikeld)* 'Moet dat' vraag 't hem! 'Moet dat'! Is Marie nu uw lief of niet?!

JENNIE Uw verloofde eigenlijk, als ge al klapt van trouwen.

MAXIME *(ongemakkelijk)* Wel... euh... 't zit eigenlijk zo... 't is iets... euh... ik vertel het niet graag... ik schaam mij een beetje.

- JENNIE *(flapt eruit)* Zeg het maar rechtuit: ge zijt een homo... *(wanneer Oma haar streng aankijkt herstelt ze zich vlug)* Ik bedoel... een... homo univertatalietsis.... Van op tv.
- OMA *(verbetert)* Universalis, Jennie. Homo universalis.
- JENNIE 'k Zei het toch.
- MAXIME 't Zijn mijn ouders die mij dit laten doen.
- OMA Wat doen?
- MAXIME Een meisje aan de haak slaan en er dan vlug mee trouwen.
- OMA Zomaar?
- MAXIME 't Heeft met een erfenis te maken. Ik zou trouwen, de erfenis krijgen, en dan scheiden als de man dood is.
- JENNIE Allee, 't is precies een film op tv van Middenzomerse Meurders.
- MAXIME 't Is een hele geschiedenis. Een oude kasteelheer die we al jaren kennen is moederziel alleen en zal niet lang meer te leven hebben. Ik was er kind aan huis en hij aanzag mij als zijn zoon. En nu het einde nadert wil hij mij zijn erfenis nalaten.
- OMA Daar heeft uw moeder voor gezorgd zeker?
- MAXIME Ja. Zij dirigeert dat en ze heeft hem met veel listige trucs zover gekregen. En die man wil mij nu alles nalaten maar... op één voorwaarde... dat ik nog voor zijn dood trouw... met een meisje... maar...
- JENNIE Gij zijt er niet voor.
- MAXIME Nee. Maar mijn ouders willen het niet aanvaarden en willen nu per se wat ik niet wil.
- OMA Dat ge trouwt en het geld opstrijkt natuurlijk.
- JENNIE Ah ja... oude zieke mensen oplichten, daar draaien ze hun hand niet voor om.
- MAXIME Maar ik heb er genoeg van. Ik wil er niet meer aan meedoen. Ik doe mijn eigen ding. Straks als ze komen wil ik hen hier zelfs niet zien.
- OMA Hoe, 'als ze komen straks'? 't Is toch morgen dat ze de kostuums komen brengen?
- MAXIME Ze komen vandaag, want morgen kunnen ze niet. Ik had nog gezegd dat ik de kostuums kon meebrengen nu ik hier toch moest zijn... maar ze komen zelf.

Op dat moment gaat de bel.

OMA De bel belt.

MAXIME Dat kunnen ze zijn.

JENNIE Als ge wilt zal ik ze eens deftig mijn gedacht zeggen.

OMA Jaja, 't is al goed. Houdt gij u maar wat in.

JENNIE Allee, doet open.

Oma af hall/inkom.

JENNIE Maxime... ge moet ook nog iets weten.... Jasper... Die is niks voor u. Blijft er dus af. Want Jasper is.... euh... (*verzint dan*) ...Da's een bi. Een echte bi. Een échte hé! Eigenlijk zelfs een dubbele bi. Een bi-bi dus. Verstade?

MAXIME Van die worstjes?

JENNIE Maar nee-e, gene bifi hé. Niks worstje... kunt gij nu aan niks anders denken? Bi zonder de fi... Da's de afkorting van bicepsueel. Hij is voor alletwèè... En dat bestaat. Vraagt dat maar aan Goedele Liekens. En gij zijt dat nié. Gij zijt een mes met éne kant. Verstade? Jullie passen niet bij elkaar. Dat zal van z'n leven niet vonken tussen jullie. Dus, vergeet het. Ge moet niks beginnen met Jasper want hij doet het ook mee... mee... d'ander... mee die die nié in een kast zitten. Verstade?

Aan Maxime zijn mimiek zien we duidelijk dat hij er helemaal niets van begrijpt
Oma op uit hall/inkom, gevolgd door Bertje. Hij draagt een boodschappentas.

BERTJE Ik ga dan maar direct in de keuken.

OMA Jamaar....

BERTJE Ik heb ze gezien in 't stad en ze zeggen dat 't goed is. (*brede glimlach*) En Marie deed heel lief tegen mij. (*ziet dan Maxime*) Oei... gij hier?

MAXIME (*steekt even hand op ter begroeting*) Hallo.

BERTJE Hola... de duivenstront-vent.

OMA Gene paniek, hij komt niet voor Marie.

JENNIE En hij is voor 't moment strontvrij. Totnutoe toch nog.

MAXIME Ik heb een afspraak met Jasper.

BERTJE (*gerustgesteld*) Ah? Oké dan.

JENNIE Hij moet niks meer met Marie, want ze heeft al een andere vrijer.

OMA Wat zegt gij nu?!

BERTJE (*schrikt*) Is dat zo?

- JENNIE Maxime, mag ik u voorstellen... dat is Bertje... 't lief van Marie.
- OMA Hein?
- BERTJE Ben... ik...?
- JENNIE Ah ja, natuurlijk hé Bertje. Eliane... ge weet toch... die zijn voor elkaar in de wieg gelegd. (doet teken naar Oma dat ze het spel moet meespelen)
- OMA Ja, dat is zo. Verleden week met heel die commotie hier heeft Marie eindelijk haar ogen geopend en gezien dat Bertje de ware is. Haar oog is op hem gevallen en ze kreeg de kriebels in haar buik. En niemand anders zal Bertje vervangen.
- JENNIE Uit geen enkel paskotteke meer zal er nog een amour openbloeien voor haar. Alleen nog in dit kot. Wel dikwijls een zottekot, maar allee.
- BERTJE (kan het nog altijd niet geloven) Heeft Marie dat gezegd? Dat ik...?
- OMA Allee, ga nu maar naar de keuken om te doen wat ge van plan zijt.
- JENNIE Wat is hij van plan misschien? Pas op, niet da'k curieus ben.
- OMA Hij komt een taart bakken. De vorige keer heeft hij het verkwanseld en nu wil hij het goedmaken door er zelf een te bakken.
- BERTJE Ik heb al 't gerief gekocht. En die taart ga ik nu maken voor het hoog bezoek morgen.
- JENNIE Ze komen vandaag.
- BERTJE Wat?!
- Luc op uit de tuin. Hij kookt nog altijd. Ziet Maxime.
- LUC Is ze hier nog niet?!
- OMA Wie?
- LUC Die lellebel!
- JENNIE Zeg, zo moet ge haar nu ook niet noemen hé. Toch niet waar hij bij is. (doelt Maxime)
- LUC (tot Maxime) En wat doet gij hier?
- MAXIME (ongemakkelijk door de toon die Luc aanslaat) Ik... euh... (toont de verrekijker) Ik kom voor de vogels.
- LUC (opvliegend) Van mijn duiven blijft ge af... oelewapper!
- JENNIE Hij heeft het wel over échte vogels hé Luc. Geen koekerekoe-kiekes!
- MAXIME Ik ga dan maar naar...

OMA *(opent tuindeur)* Ja... en amuseert u.

JENNIE *(springt vlug bij Maxime, neemt hem bij de arm)* En ge weet het Maxime... Gij hebt niks aan hem. Ge moet niet met hem aanpappen. Hij is een bi-bi zonder de fi.

OMA *(tot Jennie)* Wat broebelt gij nu?

Maxime af, Oma doet de tuindeur dicht.

LUC Allee, dan is ze nog niet thuis. Nu gaat ze ook nog op andere dagen winkelen. Heeft ze op vrijdag handen tekort misschien?

OMA Waar hebt gij het over? Ze is met ons Marie naar de stad.

BERTJE Ja, ik heb ze gezien.

LUC Was er een man bij?

BERTJE Euh... nee...

LUC Niet liegen hé gij!

OMA Zeg maar, wat hebt gij nu toch?!

LUC *(tot Oma)* Moeit gij u nie!

BERTJE Ze zaten op een terras. En ik ben efkes bij hen gaan zitten. Ze vinden het prima dat ik een taart bak.

OMA Awel, da's goed. Begint er maar aan.

BERTJE Ja... euh.... Dag Luc... *(en haast zich de keuken in)*

Op dat moment wordt er gebeld.

OMA De bel belt.

LUC Ze heeft hem toch niet ons adres gegeven, dat hij hier al voor de deur staat omdat hij denkt dat ik gaan werken ben.

OMA Wie?

LUC De schuinsmarcheerder! Wacht maar...de smerige koekoek. *(gaat kwaad af hall/inkom)*

OMA Zeg, wat heeft die?

JENNIE Duivengriep in zijne kop, peins ik. Of 't vogelsnot in zijn oren. Of misschien wel alletwee tegelijk.

OMA We moeten hem nu zeker niet spreken over heel die Kwieke-affaire.

Luc op uit hall/inkom, gevolgd door Octaaf. Hij heeft een klein potje bloemen bij zich.

- LUC Hebt gij vandaag ook een dag congé gepakt?
- OCTAAF Ik moe... moest een ni...ni...nieuw ko...ko...kostuum hebben.
- LUC Moet ge daarvoor een dag congé pakken? 's Zaterdags zijn de winkels ook open.
- OCTAAF Da...da... dan is er te...te...teveel volk in de wi...wi.. winkel.
- LUC Ah ja, en eer dat ge het uitgelegd hebt wat ge zoekt staan ze al tot buiten aan te schuiven.
- OCTAAF Ju...ju..ju...just.
- JENNIE En ge hebt een blommekéken meegebracht.
- OCTAAF Vo...vo...vo... Eliane. A...a...as...astublieft. *(reikt Oma het potje aan)*
- OMA Oh... merci... wat een schoon geste.
- OCTAAF Da... da...da... sto...stond in de fo...fo...folder van de A...A..Aldi.
- JENNIE Allee, ge hebt het u effenaf wat laten kosten.
- OMA Ik zal ze hier op mijn tafeltje naast mijne schommelstoel zetten. *(zet potje op bijzettafeltje naast haar schommelstoel)*
- OCTAAF Doe....doe...doe...doe dat.
- LUC Octaaf, ge komt eigenlijk ongelegen. Straks komt mijn vrouw en ik heb haar wat te zeggen. *(opgewonden)* En 't zal er hier nondedju stuiven, goe geweten!
- OMA Voor wat?
- LUC Ah, gij vraagt nog voor wat?! En daarbij, moeit u nie!
- JENNIE En Octaaf, zeg ne keer... hebt ge een nieuw kostuurm?
- OCTAAF J...j...j...jaja. 't Is vo...vo...vo.. voor Eliane... vo...vo... voor ons ren... ren rendez-vous.
- OMA Ah ja?
- JENNIE Ah ja, da's waar! Wanneer gaan jullie nu samen op deet?
- OCTAAF A... a...awel, da kwam ik vr...vr...vr....vragen.
- OMA Tja...euh...
- OCTAAF Ik b...b...ben in bl....bl...bl...blijve ver...ver... verwachting.
- LUC Octaaf, ge kunt dat later nog wel bespreken.
- OMA Zeg onbeschofterik, dat is iets tussen Octaaf en mij!

LUC Nondedju, zoudt ge nu niet omvervallen! Ik word hier altijd uitgesloten! D'er gebeurt hier vanalles achter mijne rug en ik weet van niks!

Op dat moment komen Katie en Marie op vanuit hall/inkom.

KATIE Voilà zie, we zijn er geraakt.

LUC *(meteen erg geprikkeld)* Jaja, gij geraakt overal!

KATIE Luc, hebt ge nu de garage op orde gezet? 't Is daarvoor dat ge u een dag congé hebt gepakt.

LUC *(bijtend)* Uw garage is proper madam! Ge kunt ze weer gebruiken. *(stemverheffing)* En uw andere garage is ook volop in gebruik naar 't schijnt!

KATIE Hein?!

MARIE Ik zet dit maar al in de keuken.

JENNIE Uw Bertje is daar een taart aan het bakken.

MARIE 'k Weet het. *(kijkt dan op)* Mijn Bertje? *(af met boodschappentas in keuken)*

KATIE En Octaaf is hier ook zie ik.

OCTAAF Ook co...co..co...congé gepakt.

LUC *(nog steeds erg opgewonden)* Allee, dan hebt ge vandaag al uw commissies gedaan. Dan moet ge de vrijdag niet meer weg.

KATIE De vrijdag, da's wel iets anders hé Luc. Dat weet ge.

LUC *(heeft moeite om zich in te houden)* Jaja, ik weet het... ik wèèt het!

KATIE Da's met Saskia Ons wekelijks moment om te ontstressen. We noemen het ons mindful moment. En ik heb dat nodig. Om efkes weg te zijn uit de slameur van dit dwaas kot. Want 't is hier bij momenten een wespennest.

LUC Mindful-moment... 't is toch niet mondvul-moment?

KATIE Wat zegt gij nu?

OMA Hij is al een hele tijd aan 't bazelen.

JENNIE Best zijn koorts eens pakken.

LUC *(stemverheffing)* Moeit u nie!

OCTAAF Z...z...zit er een ha...ha..ha..haar in de bo...bo...boter?

LUC Gij slaat nu eens de nagel op de kop zie! D'er zit hier inderdaad een haar in de boter! En 't is een làng haar,zenne. Effenaf een hele paardestaart!

KATIE Voor wat?

OMA Ge moet er echt mee naar nen dokter. Da's nie just met hem.

Marie op uit de keuken.

MARIE Zeg nu nog schoner!

KATIE Wat?!

MARIE Maxime is hier. Hij zit vanachter in de hof met onze Jasper.

KATIE Is Maxime hier?!

OMA Awel ja, ik wou het juist zeggen...

LUC (opgewonden) En ik heb ook wat te zeggen!

MARIE Hij heeft met Jasper een afspraak gemaakt en niet met mij. Ik heb hem in geen dagen gehoord.

OCTAAF Da....da....da....

LUC Ja, dada! Goed Octaaf, ga gij maar weg.

OCTAAF ... da's straf.

MARIE Wacht maar... (gaat kwaad naar de tuin deur)

JENNIE Maxime moet van u niet hebben!

MARIE (keert zich met een ruk om aan de tuin deur) Wablieft?

OMA Ja, hij heeft alles opgebiecht.

LUC (loopt zenuwachtig heen en weer) Ik vind dat hier nòg iemand iets moet opbiechten en dat moet niet te lang meer duren!

KATIE Moet gij niet op uw duivenkot zitten?

MARIE (tot Oma) Wat heeft hij gezegd misschien?

OMA 't Is een hele geschiedenis.

MARIE Zeg het, ik wil het weten.

JENNIE Maxime is niet wie ge denkt dat hij is.

MARIE Wat is hij dan? Een bedrieger?

JENNIE Just. Een echte bandiet. Zijn mamake heeft hem zo gemaakt.

OMA Hij gebruikt u alleen maar. Hij wil met u trouwen en als hij de erfenis heeft opgestreken laat hij u vallen als een baksteen en gaat hij van u scheiden.

- JENNIE Ge zijt dan wreed rap een ex door die heks.
- MARIE Maar waarom zeggen jullie nu zoiets? Oma, ge wilt niet dat ik iets begin met Maxime en daarom...
- OMA Kindje, ik zeg het voor uw goed.
- JENNIE De familie Kwieke is een gangsterfamilie.
- OMA Vraag het maar aan uw zus.
- MARIE Oh ja natuurlijk! Lotte zit er weer voor iets tussen.
- OMA Maxime heeft ons daarjuist verteld wat ze van plan zijn.
- MARIE Awel, hij gaat dat nu allemaal eens aan mij zèlf vertellen. Want jullie zullen waarschijnlijk weer alles verkeerd verstaan hebben.
- LUC (stemverheffing) Hier wordt er helemaal niks verkeerd verstaan! Verstaan?! (tegen Katie, razend) Dus, Katie... breekt uwe bek maar open en zeg het gelijk dat 't is.
- KATIE Waarom moet ik nu mijne bek open breken? Wat heb ik nu te maken met die Maxime zijn bedoeling?
- LUC Niet over iets anders beginnen hé! Nié over iets anders beginnen!
- MARIE Ik ga hem halen. Ik wil niet langer een seut zijn!
- LUC Jà! En ik niet langer de pineut!
- MARIE Hij gaat hiér eens alles fijn uit de doeken doen. Zeker weten. (af tuin)
- LUC Uit de doeken, jà! Zeker weten! (tot Katie, over zijn toeren) Doet gij nu eens alles fijn uit de doeken! Wat?! Waar?! Hoe?!
- KATIE Hebt gij een zonnslag of wa?
- LUC (roept) En hoelang duurt dat spelleke al?! Hé?! Hoelang?!
- KATIE (roept tegen hem in) En hoelang gaat gij hier nog de onnozele uithangen?!
- LUC Awel jà! Ik ben een onnozele kloot!
- OCTAAF Luc... ka... ka...ka...
- LUC Kaka! Da's heel juist! Ik word hier te kakken gezet!
- OCTAAF ...ka... kalmeert u.
- JENNIE Zoudt ge hem niet beter in kwantentijne steken?
- OMA (verbetert) In quarentaine, Jennie.
- JENNIE Ik zeg het toch.

Bertje op uit de keuken. Roert met klopper deeg (of crème fraîche) in een kom.

- BERTJE Zeg, dat is niet simpel, zenne... een taart op één-twee-drie maken.
- KATIE Dat moet niet op één-twee-drie hé. Ge hebt nog tijd genoeg, die moet maar morgen klaar zijn.
- BERTJE Hoe? Ik dacht dat ze subiet kwamen.
- KATIE Ah nee, morgen. Zo is het toch afgesproken.
- LUC (loopt weer rond) Awel ja... hoe dikwijls hebt ge zo al afgesproken?!
- OMA Katie, wat ik daarjuist wilde zeggen is dat ze vandààg komen met de kostuums van Luc.
- KATIE (schrikt) Vandaag?!
- JENNIE Ze kunnen hier ieder moment zijn.
- KATIE (meteen in paniek) En dat zegt ge nu pas?!
- OMA Ik heb het wel geprobeerd hé.
- KATIE En ziet dat hier af! Da's hier weer een varkensstal!
- OMA Ge gaat nu toch weer niet beginnen panikeren zeker?
- LUC (neemt nu een stoere houding aan) Begin maar al te panikeren omdat ik het weet!
- KATIE Jaaaar, allee.... Op wat trekt dat? Een dag te vroeg komen!
- BERTJE (begint veel heviger in de pot te roeren) 'k Zal wat meer gas moeten geven.
- OCTAAF Vo... vo... volle vi....vi...vitesse.
- KATIE En 't is hier juist weer de zoete inval.
- LUC Dat valt tegen hé tegen zoveel mensen uw zonden opbiechten!
- KATIE Hoe?!
- OMA Er niet meer op reageren, Katie. Er surtout niet meer op reageren.
- JENNIE Laat hem rechts liggen.
- OMA (verbetert) Links, Jennie. Laat hem links liggen.
- JENNIE Ik zeg het toch.

Lotte op vanuit hall/trap.

- LOTTE Ah ma... wilt ge nu wat weten!? Ik heb een geheim ontdekt. (ziet dan Luc staan) Oh... onze pa is hier.

- LUC Jà, uwe pa is hier, jà! En wat is dat geheim?!
- LOTTE Niks, pa, niks. 't Stelt niks voor. Ge zoudt er u druk om maken en dat wil ik niet.
- LUC Ah, ik mag het niet weten?! Maar ik heb het wel door! Jullie spannen allemaal samen. En natuùrlijk is het een geheim! Zoiets gebeurt in het geniep!
- OCTAAF I... i...ik... he...heb er ni...ni...niks mee te ma...ma...maken.
- BERTJE (bij Lotte met de kom) Lotte, ze komen straks en ik moet nog volop beginnen met mijn taart.
- LOTTE (kijkt in de kom) Ik zie dat ge goed bezig zijt. (af in keuken)
- JENNIE (bij Bertje, kijkt ook in de kom) Amai, dat gaat nogal een papperig deegske/crème fraîcheke worden.
- BERTJE Ik ben goed bezig hé.
- JENNIE Ge moet ook eens anders draaien. (neemt klopper en draait in andere richting) Zo.
- KATIE (tot Luc, kwaad) Luc, luistert eens hier hé.... Als ze straks komen gaat gij op uw duivenkot zitten! Of... ge gedraagt u defig als ge hier blijft! Hebt ge mij goed verstaan?!
- LUC Mij deftig gedragen hé!
- KATIE Of dat ge mij goed verstaan hebt?!
- LUC (buiqt zijn hoofd een paar keer voor Katie) Ik moet dus lief zijn voor madam. (sarcastisch) Want madam is fatsoenlijk en netjes en deugdzaam en eerbaar.
- JENNIE (ondertussen nog bezig met de klopper, denkt dat Luc het over madam Kwieke heeft) Deugdzaam en eerbaar... Dat zou'k niet zeggen. Madam heeft een aanhouder. Iedere vrijdag gaat ze jodelen... jodelahitie! (geeft de klopper weer aan Bertje die verder roert)
- OCTAAF O....o....oladi-è o...o...oladi-o.
- LUC (shrikt op) Ziedet!!!!
- OMA (tot Jennie) Moest ge dat nu zeggen? Luc mocht dat niet weten!
- LUC (in alle staten) Maar Luc weet het nu wè!!!! Voilà! 't Is uitgekomen!!! De waarheid komt uit een kindermond!
- JENNIE (tot oma) Heeft hij het over mij?

OMA Ge kunt het ook nooit laten hé gij. Ge hebt weer eens uw mond voorbij geklapt.

LUC *(in alle staten, tot Katie)* En nu gaat gij het eindelijk opbiechten! 't Moet gedaan zijn! Ga zitten!

KATIE Maar Luc!

LUC Ga zitten!

KATIE Zot!!!

LUC ZIT!!!

OCTAAF Oe... oe...oe...

LUC Een hoer! Ja!

OCTAAF Oe... oeioei.

BERTJE *(begint nu heel snel in de pot te roeren)* Dat staat hier op springen!

KATIE Maar allee Luc, zo heb ik u nog nooit gezien.

OMA Die moet iets in zijne kop gekregen hebben, 't kan niet anders.

Lotte op uit de keuken

LOTTE Wat is al dat geschreeuw hier?

JENNIE De storm is een orkaan geworden. 'k Weet niet hoeveel botfore.

OMA *(verbetert)* Beaufort, Jennie. Beaufort.

JENNIE 'k Zeg het toch.

Er wordt aangebeld.

OMA De bel belt!

KATIE *(schrikt, loopt onmiddellijk zenuwachtig rond)* Daar zijn ze?! En 't draait hier allemaal weer in de soep.

LOTTE Ik zal wel opendoen. En ge moet ze niet ontvangen als koningen hé!

JENNIE Als sjareldans. Want dat zijn ze... echte sjareldans.

OMA *(verbetert)* Charlatans, Jennie.

JENNIE Ik zeg het toch

Lotte af hall/inkom.

KATIE *(gaat voor Luc staan)* En wat gaat ge nu doen? Hier blijven en niet meer van uwe tak maken of op uw kot kruipen?

LUC Luisteren ga ik doen! Mijn oren goed openzetten voor wat gij mij te zeggen hebt! (bekijkt iedereen) En iedereen buiten! Buiten!

Lotte op vanuit hall/inkom, gevolgd door Claire en Robert die de twee kostuums mee heeft. Er hangt een doorschijnende plastic hoed over van de wasserij.

OMA En ze komen juist binnen!

ROBERT Zo, de kostuums zijn klaar. Alstublieft, Luc. En bedankt. 't Zijn degelijke kostuums.

LUC (neemt de kostuums aan) 't Is niks, jong. 't Is niks. Toch iemand hier die eerlijk is.

KATIE Maar die van jullie zijn pas morgen gereed.

CLAIRE Morgen kunnen we niet koom.

JENNIE 't Is toch gene vrijdag morgen? Hé (met nadruk) Bernàààr... (wanneer Claire opkijkt) Ik bedoel... Robeeiiiire.

CLAIRE Kij kaat toch weer keen spel speel avec moi?

LOTTE Och, dat was maar een onschuldig spelleke. Om te lachen.

CLAIRE En om mij belakkelijk te maak door met mijn twee voet te speel.

JENNIE Ik voel het aan mijne kromme teen dat een opgeblazen vrouwmens daar niet tegen kan. Veel te prenteneus.

OMA (verbetert) Prententieus.

JENNIE 'k Zeg het toch.

CLAIRE Bon, de kostuums zijn dus skoon gereinigd. Ze zij weer keurig. Alsof ze nieuw zijn. Gereinigd en ontsmet.

KATIE Ontsmet?! Wat wilt ge daarmee zeggen?

LOTTE 't Is een criminele schurkenfamilie die moet ontsmet worden!

ROBERT Pardon? Hebt u het over ons?

LOTTE Over een koppel die oude mensen beliegt en bedriegt en hun zuurverdiende spaarcentjes inpikt.

CLAIRE (verontwaardigd) Mais quelle brutalité!

ROBERT Waar zinspeelt u op?

LOTTE Dat weet gij maar al te goed, meneerke Kwik.

CLAIRE Kwieke... met ie en doffe e vanakter.

- LOTTE En 'oplichterij' is met een 'i' in 't midden en een 'ij' vanachter.
- JENNIE Just, en hij loopt nu rond met een ei vanachter. Want zijn proces moet binnenkort afgaan.
- CLAIRE Oooh!
- KATIE Zeg, waar hebben jullie het eigenlijk over?
- CLAIRE Kom, Robert... we zijn hier wek.
- ROBERT We worden hier op een bijzonder vijandelijke manier ontvangen.
- CLAIRE Fatsoen... Dat kennen ze hier precies niet.
- OMA Gij wèl zeker!
- KATIE Zeg mensen, laat het ons deftig houden.
- LUC (weer opgewonden, hangt de twee kostuumhoezen over leuning zetel) Deftig! D'er is hier niks meer deftig! Alleen dat het dèftig mijn kloten uithangt!
- CLAIRE (geschokt) Oooh! En vulkaire praat ook! Onze Maxime past hier niet in deze familie.
- OMA Dàt was pas een smerig spelleke! Maxime moest met een nietsvermoedend gewillig meiske als ons Marie trouwen om een erfenis binnen te harken.
- KATIE Wie zegt dat?
- OMA Katie, ge weet nog niet alles.
- LUC En ik weet nog van niks!
- JENNIE (tot Claire) En dat gij nevens de pot pist, weten we ook.
- LUC Ziedet!
- CLAIRE Quelle marginaal familie! Nog met pispot in huis.
- JENNIE Iedere vrijdag... Joepie de poepie! Met Bernààr zijn sigààr komt Claire kleir!
- LOTTE (supportert) Goed gezegd, Jennie! Ambiance!
- ROBERT Maar nu kan ik toch niet volgen.
- OMA Vooruit madam Kwik, zeg het maar tegen uwe afgedankte vent.
- JENNIE Anders doen wij het wel.
- CLAIRE Ik heb juste niks te zeg. Kom, Robert, we zijn wek en we zet hier nooit meer een voet bin. Plus jamais!

JENNIE Meneer Kwik... ik vind dat gij het moet weten... gij draagt serieuze grote horens.

LUC Hij òòk al?!

ROBERT Wat wilt u daarmee zeggen?

OMA Weet gij niet wat dat betekent: een man die hoorns draagt?

JENNIE Uw wijf bedriegt u! Zij pief-poef-paft met haar geheime vrijer.

CLAIRE (ongemakkelijk) Maar enfin...

ROBERT (geschokt) Is dat waar, Claire?

CLAIRE Maar chérie...

ROBERT Ik wil dat gij de waarheid spreekt.

LUC (tot Katie, bitsig) Jà Katie... spreek de waarheid!

JENNIE De waarheid en niks anders dan de waarheid. Zo helpe mij God.

KATIE (tot Luc) Maar Luc, voor wat begint gij nu weer tegen mij? Ik heb daar toch niks mee te maken!

JENNIE (tot Claire) Iedere vrijdag in 't zelfde bed. Is 't een waterbed misschien?

OMA Met Bernard! En maar kuskes geven in de telefoon.

OCTAAF Sm...sm... sm... smak smak.

ROBERT Met Bernard??!!.... Claire... bedriegt gij mij met mijn broer?!

OMA Uw broer?!

JENNIE Allee, 't blijft in de familie.

LUC (tot Katie) En zegt gij mij nu ook maar de naam van ùwe rammelaar! Ik wil dat op staande voet weten. Hier en nu!

KATIE Zeg, gij peinst toch niet dat ik u ook bedrieg! Gij onnozele kwibus!

LUC En uw afspraak dan aan de telefoon dat zij gehoord hebben? (houdt zijn hand als telefoon aan zijn oor) Een beeze van hier, een beeze van daar! En hij aan de andere kant ook! Tote tote... lebbe lebbe... met zijn broek vol goesting!

KATIE (razend) 'k Heb-ik helemaal nièt met een vent afgesproken om u te bedriegen! Nog van z'n leven niet! Wat voor een maffe debiel zijde gij?! Wat hebt gij nu toch in uwe stomme kop gestoken?!

LUC Maar die twee daar... (doelt Jennie en Oma)

JENNIE Ow... ow... wacht ne keer! Wacht, Luc, wacht!

OCTAAF Wa... wa... wa... wacht Luc.

JENNIE Wat ik u verteld heb.... Dat was niet Katie hé!

KATIE Zeker niet! Wat peinst gij wel?! Gij uitgebakken zeveraar!

JENNIE Dat was dié daar.... Claire Kwik, dat schijnheilig schepsel daar.

OMA Ja, wij hebben gehoord dat zij belde met hare chou om te gaan kameren.

LUC En niét Katie?

KATIE Natuurlijk niet! Voor wie aanziet gij mij?! Gij flapdrol!

Marie op uit de tuin, gevolgd door Maxime. Hij heeft zich gecamoufleerd om vogels te spotten. Heeft een groen plastic zeil over zich met daarop takken en bladeren op gemonteerd. Ook rond zijn hoofd heeft hij een takkenhoofddekseel. Heeft de verrekijker rond zijn nek hangen.

CLAIRE Maxime!? Hoe ziet gij eruit!? Quelle vuilikeid!

MAXIME Ik mocht het camouflagepak van Jasper gebruiken om ongezien tot dicht bij de vogelkes te komen.

Tijdens onderstaande replieken trekt Claire met een vies gezicht hier en daar een takje/blad van het camouflagepak. Ze kuist dan direct haar handen af aan een papieren zakdoekje dat ze uit haar handtas haalt. Dan kijkt ze kwaad naar Robert die haar op zijn beurt wel kan neerbliksemen. Zo staan ze als twee kemphanen tegenover elkaar.

MARIE *(kwaad)* Maar hij komt niet meer dicht in mijn buurt! Het is over en out!

LOTTE Nu gebruikt mijn zus tenminste eens haar verstand!

MARIE Ik heb ingezien dat ik eigenlijk al iemand had... *(komt bij Bertje, geeft hem liefdevol een arm)*

BERTJE *(op slag een glunderend gezicht)* Ikke?!

OMA Eindelijk is haar euro gevallen.

LOTTE Schoon, de liefde!

LUC Katie... ik.... Euh.... Sorry hé... ik had dat volledig verkeerd verstaan. Maar dat komt door die daar...

OMA Allee, 't is weer mijn fout.

LUC Omdat gij u ook met alles moeit.

JENNIE Laat het ons houden op een spijtige vergissing.

OMA Een erreur dat nie just was. Maar nu bemoei ik mij met niks meer.

LUC Beloven, ja!

- KATIE Mij beschuldigen van overspel. Hebt gij zo een lage dunk van mij?
- LUC Ja, 't is eigenlijk waar... ik zou beter moeten weten. Nu had ik goed op... awel ja... toen ik dat hoorde... dat was een slag in mijn gezicht. Daar was ik echt niet goed van. Mijne molen hierboven sloeg tilt.
- KATIE 't Is al goed. Zwijgt maar al. Ge hebt u al genoeg opgewonden. Kom hier.
(trekt Luc dicht tegen zich aan)
- LOTTE Schoon, de liefde!
- OCTAAF *(komt bij Oma)* E... E... Eliane... wa...wa...wa... wat peinst ge?
- OMA Bedankt voor de bloemen.
- JENNIE Dat zei de paus ook altijd.
- OMA En wanneer gaan we eens met ons tweeke ergens eten?
- OCTAAF Z...z....zo ra....ra...ra... rap mo... mogelijk.
- OMA En aangezien gij een rappe zijt.
- JENNIE Toch rap van tong.
- OMA Kom hier. *(geeft Octaaf een arm)*
- LOTTE Schoon, de liefde! *(tot de bezoekers)* Ge ziet, familieke Kwik... in dit marginaal huis bloeit de liefde weer op. Da's wat anders dan leugens en bedrog in uw sjiek kot in Knokke die ge hùùrt, ocharme. Maar allee, ge hebt toch een marmeren trap.
- CLAIRE En nu zijn we hier wek!
- MAXIME Ma, ik wil niet dat gij u nog bemoeit met mijn leven! Ik ben zoals ik ben.
- CLAIRE Doet u iets deftigs aan!
- ROBERT *(razend)* Maar 't laatste woord is hier nog niet over gezegd hé Claire! Nu zijt ge te ver gegaan! Eerst was er Felix met wie ge mij bedroog... tot daar aan toe. Dan die Patrick... tot daar aan toe. Maar nù...met mijn eigen broèr?!!! Dat is er over! Dat kan niet!
- CLAIRE Jaja, 't is goed. Ik zal het uitmaken de vrijdag!
- ROBERT *(roept)* Gij gaat vrijdag niet buiten!
- CLAIRE *(roept)* En gij hebt mij niet te commanderen!
- KATIE Totnutoe is er nog geen malheur gebeurd.
- LUC Ik heb anders nog kleren hangen.

BERTJE Wacht, de taart is nog niet gereed. (komt met de kom deeg/crème fraîche bij Robert) Ge ziet, 't is alleen nog maar de deeg/crème fraîche. Moet ge eens proeven?

CLAIRE Robert, ik heb genoeg van u!!! En daarom maak ik rendez-vous met andere man!

ROBERT Toch niet met mijn broer, gij smerige sloerie!

LUC Héla, hier in mijn huis geen ambras maken hé! Buiten!

CLAIRE (lacht Robert uit) Ochottekes tok... Roberke... nu staat ge hier skoon te koekeloer hé.

ROBERT Ah, gij lacht mij dan nog vierkantig uit ook! Wel, ik wil uw gezicht niet meer zien! Hier zie! (graait met zijn hand in de kom met deeg/crème fraîche, haalt er een flinke klomp uit en kletst de deeg/crème fraîche in het gezicht van Claire).

CLAIRE Aaaah!!!!

De deeg/crème fraîche plakt tegen haar gezicht, ze wrijft wat uit haar ogen, steekt haar hand in de kom en haalt op haar beurt een flinke klomp deeg/crème fraîche eruit. Die kletst ze in het gezicht van Robert.

Zo staan Claire en Robert naast elkaar met hun gezicht vol deeg/crème fraîche. Naast hen Maxime gehuld in takken en bladeren.

JENNIE Zie ze daar staan. Drie op een rij. De familie Kwik... en Kwak!

OCTAAF De kr...kr....kra...kra...kraan is ge...gemaakt! Ge ku... ku... kunt u w... w... wassen!

Black out.

---oooOOOooo---